

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 29 / CAI / 26.03.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CAI\29CAI\

Fitxer 29CAI1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Affers Institucionals

Sessió 29, dijous 26 de març de 2026

Presidència de la I. Sra. Judith Toronjo i Nofuentes

Sessió 29 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Affers Institucionals (CAI) s'obre a ****. Presideix Judith Toronjo i Nofuentes, acompanyada de la vicepresidenta, Gisela Navarro Fuster, i del secretari, Oriol López Mayolas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Cristòfol Gimeno Iglesias](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Ferran Pedret i Santos](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Albert Batet i Canadell](#), [Agustí Colomines i Companys](#) i [Glòria Freixa i Vilardell](#), pel G. P. de Junts; [Josep M. Jové Lladó](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Alejandro Fernández Álvarez](#) i [Juan Fernández Benítez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Joan Garriga Doménech](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

Assisteixen a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació del col·lectiu d'alertadors davant la Comissió d'Afers Institucionals per a informar sobre el contingut que considera que hauria d'incorporar la futura llei d'alertadors (tram. 357-01166/15).
2. Proposta de resolució per a la creació d'un fons de sobirania tecnològica (tram. 250-00850/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 345, 171; esmenes: BOPC 394, 23).
3. Proposta de resolució sobre l'agilitació dels ajuts destinats als municipis afectats pel temporal Alice (tram. 250-00988/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 389, 41).
4. Proposta de resolució sobre el garantiment de la unitat nacional, la igualtat dels espanyols i la solidaritat entre les diverses regions (tram. 250-00996/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 397, 41).
5. Proposta de resolució sobre la regularització massiva d'immigrants il·legals (tram. 250-01060/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 415, 40).

La presidenta

Bon dia a tothom. Començaríem la Comissió d'Afers Institucionals d'avui dijous dia 26 de març.

Ho fem amb una modificació, en primera instància, de l'ordre del dia i, en lloc de la compareixença d'una representació del col·lectiu d'alertadors davant d'aquesta comissió, que s'incorporarà d'aquí a uns minuts, avançaríem –si els grups hi estan d'acord– el punt 4, que seria la proposta de resolució sobre el «garantiment» de la unitat nacional, la igualtat dels espanyols i la solidaritat entre les diverses regions, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Estan d'acord els diferents grups en aquesta modificació de l'ordre del dia? Sí? Doncs prendríem nota, abans de passar al debat d'aquesta proposta, de si hi ha substitucions.

Glòria Freixa i Vilardell

Sí. En nom de Junts per Catalunya, la diputada Montse Ortiz substitueix el diputat Albert Batet.

Marta Vilalta i Torres

Sí, la diputada Lluïsa Llop substitueix el diputat Oriol López. Gràcies.

Ivana Martínez Valverde

El diputat Jesús Becerra substitueix el diputat Ferran Pedret.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies. Jo mateix, Manuel Acosta, substitueixo el portaveu d'aquesta comissió, el Joan Garriga.

Pau Ferran Navarro

El diputat Pau Ferran substitueix el diputat Alejandro Fernández.

La presidenta

Perfecte.

**Proposta de resolució sobre el garantiment de la unitat nacional,
la igualtat dels espanyols i la solidaritat entre les diverses regions**

250-00996/15

Doncs procediríem, ara sí, a aquest primer punt de l'ordre del dia, amb l'alteració, amb la proposta de resolució sobre la garantia de la unitat nacional, la igualtat dels drets espanyols i la solidaritat entre les diverses regions, presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya per un temps de tres minuts. Endavant, diputat.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies, presidenta. Hoy traemos a esta cámara una propuesta que no habla de números, sino de justicia, igualdad y dignidad. Lo que se vivió el pasado 8 de enero en la Moncloa no fue una reunión institucional. Fue una transacción mercantil donde el patrimonio de todos los españoles se utilizó como moneda de cambio para que el señor Sánchez pueda dormir una noche más en el colchón presidencial. Es un secreto a voces, aunque intenten ocultarlo tras las elecciones andaluzas: Esquerra Republicana y el Partido Socialista han aparcado los presupuestos para cocinar a fuego lento la cesión del IRPF. Están esperando a que pase el ciclo electoral para que el golpe al bolsillo de los españoles se note menos.

Señores de Esquerra Republicana, ustedes no quieren soberanía fiscal para los catalanes. Quieren una caja de caudales para seguir financiando su proyecto de ruptura, sus embajadas de cartón piedra y su ingeniería social. Y lo hacen con la complicidad necesaria del socialismo, que ha decidido que España es un botín que se puede trocear para pagar los favores de un delincuente amnistiado como el señor Junqueras. (*Remor de veus.*) No nos engañemos, Pedro Sánchez es un alumno aventajado, pero el camino lo asfaltó el bipartidismo durante décadas. El Partido Popular y el PSOE han convertido la financiación autonómica en un zoco donde se premia al desleal y se castiga al que cumple.

Frente a su modelo divisivo y asimétrico, VOX dice basta. Basta de fronteras artificiales, no puede ser que un español tenga distintos derechos según el código postal donde resida. Recuperación de competencias, es urgente que el Estado recupere sanidad, educación y justicia para garantizar la igualdad real y eliminar el gasto político duplicado. Bajada masiva de impuestos, la única financiación que nos interesa es la que permite a las familias llegar a fin de mes, eliminando el gasto improductivo y las redes clientelares que ustedes han montado.

Votar a favor de esta propuesta de resolución de VOX es votar por la supervivencia de España como nación. Nosotros no estamos en los despachos de la Moncloa pactando privilegios con otros. Nosotros estamos y seguiremos en la calle, con los españoles que madruga, los que pagan la fiesta –y no se pongan nerviosos, porque lo diré las veces que sea necesario– y los que ya no aguantan ni una traición más.

Muchísimas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat Acosta. No havent cap esmena a la proposta de resolució, passaríem a la resta dels grups parlamentaris, començant pel Grup Parlamentari de Junts, la diputada Ortiz.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, presidenta. Catalunya pateix un dèficit fiscal de 22.000 milions d'euros anuals, cada any diners que marxen i no tornen. I davant d'aquest desequilibri, el Govern, amb la complicitat d'Esquerra, presenten un model de finançament que no

resol res. Els 4.700 milions anunciats són fum. Només cobreixen l'IPC, del que ja es va pactar i mai es va complir. És a dir, ens venen com a novetat el que ja ens devien. Catalunya continua dins la LOFCA sense capacitat de decidir res, sense ordinalitat, sense sobirania fiscal. Amb aquest espoli Catalunya hi perd i els catalans ens anem empobrint. Necessitem els nostres diners per millorar la sanitat, per fer més habitatges, per recuperar la qualitat de l'ensenyament i per sortir del col·lapse de les infraestructures. I sí, per tenir unes rodalies que funcionin d'una vegada. Perquè quan els teus diners se'n van a Madrid, Madrid decideix i decideix sistemàticament no invertir a Catalunya. I després ens parlen de solidaritat. De quina solidaritat ens parlen? La que sempre paguem els mateixos i mai no rebem cap retorn? Això és el que volen per als catalans?

Vostès ens diuen que això és separatisme. Nosaltres diem que és sentit comú i sobretot

Fitxer 29CAI2

és justícia.

Per això, reclamem el concert econòmic, l'única eina real per posar fi al dèficit fiscal i deixar de dependre d'un sistema que ens perjudica estructuralment. Nosaltres defensem el que és nostre, el que és dels catalans per als catalans, perquè el concert econòmic és la base de la sobirania fiscal per arribar a la sobirania plena. Per tant, seguirem treballant perquè l'única unitat que reconeixem és la de Catalunya, amb l'horitzó d'assolir la independència.

Per tot això votarem en contra d'aquesta proposta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, per part del grup d'Esquerra Republicana, amb la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltes gràcies, presidenta. Aquesta proposta de resolució de VOX veiem que és una nova mostra de la seva matracanòfoba, sempre amb el mantra i, a més a més, amb el marc espanyol, no pas parlar de Catalunya, sinó sempre quines són les coses que passen en clau espanyola.

Mirin, des d'Esquerra Republicana, nosaltres votarem que no, evidentment, en aquesta proposta de resolució, no a les seves mentides, no a tot allò que proposen els hereus del feixisme que són VOX. I des d'Esquerra Republicana sí, treballarem per la independència de Catalunya. Treballarem mentrestant per un nou finançament al nostre país que aconseguixi portar més recursos per als catalans i les catalanes. Treballarem per falcar, per construir i per guanyar més sobirania en l'àmbit econòmic i fiscal. Treballarem per la gestió íntegra dels impostos dels catalans, començant per l'IRPF i avançant. I sí, treballarem per acabar amb aquest dèficit fiscal que asfixia les finances públiques del nostre país, perquè els diners dels catalans i les catalanes, els diners que generen les empreses, l'esforç amb el treball de les persones que viuen i treballen a Catalunya, el millor lloc on estan aquests diners que es generen és invertint a Catalunya, invertint en la salut, invertint en educació, invertint en infraestructures, invertint en l'habitatge i en tots aquells serveis públics i l'estat del benestar que justament partits polítics com VOX voldrien destruir i voldrien aniquilar. I una última cosa, perquè crec que el posicionament ha quedat clar. Demanaria respecte i educació, malgrat que els en falta molt, i que retiri la paraula de delinqüent quan s'ha referit al president d'Esquerra Republicana, el senyor Oriol Junqueras.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, el diputat Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

El Partit Popular crec que va abans, eh?, presidenta.

La presidenta

Perdó, el diputat Ferran del Partit Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. Crec que aquesta proposta de resolució arriba en un moment on es pot fer balanç sobre el que han estat aquests set anys de govern de Pedro Sánchez. I és que han estat set anys d'un govern que ha estat sostingut sobre mentides.

La primera mentida va arribar quan Pedro Sánchez va arribar a la presidència del Govern i va arribar prometent regeneració democràtica. I avui, què és el que tenim? Un govern corrupte on la corrupció política, doncs, li està passant factura. I no ho diem nosaltres. Ho diuen els tribunals: cas Koldo, cas Ábalos, persones que ja són a presó, Santos Cerdán, la dona del president que d'aquí uns dies haurà d'anar a declarar al tribunal i corrupció política, però corrupció política davant d'uns socis als quals ha hagut de pagar un preu molt gros per arribar a la Moncloa.

Quina va ser aquesta primera prebenda? Doncs aquesta primera prebenda van ser els indults, uns indults que, al nostre entendre, estan totalment fora de lloc i fora de la llei. Però no només es va quedar aquí, sinó que va haver de passar per l'amnistia, una amnistia que va servir, doncs, perquè aquelles persones que van fer molt mal a Catalunya fossin amnistiats per poder pactar amb ells. I això és una amnistia per comprar set vots, set vots per seguir governant. I això no és governar, això és enganyar la gent.

I mentre el president del Govern enganya tothom, els espanyols i els catalans cada dia vivim pitjor: els aliments disparats, la inflació que devora el poder adquisitiu dels ciutadans i l'habitatge en un estat inaccessible. I mentre aquí el Partit Socialista constantment ven propaganda, les coses del dia a dia, doncs, cada dia estan pitjor per als ciutadans. Sense pressupostos, un govern incapaç de garantir inestabilitat i que depèn dels seus socis.

I quina és aquesta última prebenda? Doncs ja la sabem tots: un model de finançament injust, a la carta i que posa de manifest una cosa que és molt curiosa i que jo, si fos president de la Generalitat, trobaria gairebé denigrant. I és que quan es pacta un model de finançament no només es passen i es sobrepassen totes les estructures i totes les administracions competents, sinó que es fa directament amb el president del partit de l'oposició a Catalunya en lloc del president de la Generalitat.

Per tant, és un model de finançament injust, que no està fet en el Consell de Política Territorial, que és on s'hauria de fer i, per tant, nosaltres considerem que aquest govern d'Espanya, aquest govern de Pedro Sánchez, està sostingut amb la mentida i amb la corrupció.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del grup dels Comuns, el diputat Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Jo crec que primer abans d'entrar en el fons, el que cal dir és una cosa bàsica i elemental. Aquest text que ens presenta VOX no és una proposta de resolució, no és ni tan sols un article d'opinió amb un dels seus mitjans de la «fatxoesfera». Aquest és un pamflet ple d'insults, de mentides, de fanatisme nacionalista i, en el fons, de feixisme.

Jo crec sincerament que el Parlament de Catalunya, aquest Parlament, no hauria de normalitzar discursos com aquests. No haurien de permetre que es registrin textos amb aquest nivell de degradació política. Una cosa és discrepar ideològicament i, evidentment, es pot fer i, fins i tot, poden haver discrepàncies dures. I una altra cosa és convertir aquest Parlament convertir aquesta institució en un abocador de desqualificacions amb un abocador d'odi i en un abocador d'aquests deliris reaccionaris que ens presenta VOX. Això no és un debat sobre finançament. Això no és un debat sobre igualtat. Això no és un debat sobre solidaritat territorial, com ens diuen. Això és embrutar la política, insultar una part del país, intentar convertir les seves obsessions ideològiques en un discurs institucional.

I el més greu és que els partits que es diuen democràtics, com el PP, els comprin. El que fan és presentar Catalunya com si fos una anomalia, l'autogovern com si fos una amenaça i la pluralitat nacional com si fos un problema a extirpar. Aquest registre de VOX hauria de merèixer una resposta unànime d'aquesta comissió, des de la CUP fins al Partit Popular, que, com deia, m'ha decebut, perquè el que deia és que estem davant d'un intent deliberat de degradar les institucions catalanes des de dins.

VOX, deia, no ens presenta una proposta de resolució. Ens presenta un pamflet i ens presenta una esmena a la totalitat contra el decòrum democràtic. El que vol VOX és menys democràcia, menys autogovern i més imposició. Deia: No volen igualtat, el que volen és uniformitat. Deia: No volen solidaritat, el que volen és subordinació. Deia: No volen convivència, volen obediència. I cal dir-ho sense embuts: VOX menysprea Catalunya, però sobretot menysprea els catalans, menysprea les seves institucions, menysprea la pluralitat política, menysprea la llengua catalana i la realitat nacional. I cada cop que ells parlen d'unitat, el que estan dient en realitat és que només accepten una Espanya, no Espanya, una Espanya, la seva Espanya, feta a mida del seu nacionalisme autoritari. I això no és constitucionalisme. Això és ultradreta amb vocació de càstig, perquè fan el de sempre, sempre acaben al mateix lloc: menys impostos als de dalt, menys capacitat redistributiva, més centralisme i més guerra cultural, és a dir, menys dret i més propaganda. Us sona, què és això?

Com deia, que això no és una proposta de resolució, és un pamflet d'odi registrat al Parlament. VOX no ve a resoldre cap problema real de la gent. Ve a fabricar enemics, a embrutar la política i a convertir la mentida i l'insult en un discurs institucional. Quan no tenen solucions per a l'habitatge, perquè no els interessa, per la precarietat, pels serveis públics, el que fa és assenyalar els més vulnerables, i això no és valentia política. Això, senyors de VOX, és misèria moral.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del grup de la Candidatura d'Unitat Popular, el diputat Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Sí. Bon dia. Bé, primer de tot dir que aquest grup parlamentari de VOX s'està acostumant a anar insultant a tots els diputats i diputades i a persones representatives de la política de Catalunya i que això no es pot permetre, perquè aquí ningú ve a insultar-se, sinó a fer la política que cadascú defensa, per molt que sigui totalment diferent al que puguem pensar uns i altres, però ells sempre acaben amb l'insult, perquè, de fet, sembla que és l'únic que saben fer. Insultar i presentar propostes que no són propostes, perquè finalment són mentides.

Per tant, han vingut aquí a fer això, insultar la gent i a dir mentides. Insultar els representants de molts ciutadans i ciutadanes de Catalunya i a dir mentides una darrera l'altra, com en aquesta proposta –que jo no en diria proposta, sinó que en diria un pamflet de mentides– entre els quals ens parlen com si Catalunya tingués privilegis, quan tots els estudis demostren que és a l'inrevés, que hi ha un infrafinançament crònic, no només dels ajuntaments. Clar, ells no governen enlloc, segurament no ho saben. Tampoc no coneixen la realitat dels barris ni del carrer, perquè diuen que hi van, però on van són amb els rics, que són els que els financen. I, per tant, Catalunya pateix un infrafinançament no només municipal sinó a nivell nacional, i té un Estatut que, fins i tot, ha estat retallat per l'Estat espanyol que d'altres comunitats els superen. És a dir, que altres comunitats tenen molta més autonomia que Catalunya, perquè contra Catalunya tot s'hi val i ho sabem i ho veiem aquí, quan el PP fa el discurs que fa.

Després referent al punt 7, que ens parla de garantir recursos públics que es destinen a les necessitats reals dels espanyols. No sé, potser parlen perquè vostès en són experts precisament no fer això, quan l'any passat o fa dos anys vam veure que els diners del seu grup parlamentari servien per pagar globus, McDonald's i, fins i tot, l'AMPA del fill del president del seu grup. I com hem vist, com aquest any, amb els diners de l'any passat, van intentar colar, fins i tot, factures amb begudes alcohòliques d'alta graduació que finalment han hagut de retornar els diners. Home, només faltaria, que no els retornessin! Però si cola, cola. Primer entren i, si cola, cola. Però com que no cola, tornen els diners. Vostès van de llestos de la classe, però em penso que tothom sap que no és ben bé així i que estan darrere de tot.

Per tant, tot el que ens presenten és un cúmul de mentides. Tots els insults que fan és l'única política que saben fer. Per tant, és lamentable i el que demanem a tots els grups parlamentaris que mínimament vegin que això que estan fent no és digne d'aquest Parlament, que ho denunciïn a la Comissió de l'Estatut dels Diputats perquè, si més no, retornin una part dels diners que es queden per no fer res i venir aquí a mentir i a insultar.

La presidenta

Gràcies, diputat. En absentar-se el Grup Mixt, passaríem el darrer torn de paraula amb el Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar.

Alberto Bondesio Martínez

Molt bon dia. Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, expressar la solidaritat amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i si consideren portar per aquest insult per part del grup parlamentari de VOX contra el seu president a la Comissió de l'Estatut del Diputat, doncs ens hi afegirem.

En segon, aquesta proposta de resolució o, com deia el diputat dels Comuns, aquest pamflet té un títol del Nodo, que és el que els hi agrada, l'Espanya de blanc i negre. Haig de reconèixer que he fet una mica d'esforç una miqueta he de..., de sado, quasi bé. Llavors dic, bé, vaig llegir, mira, el primer punt, «no repudiar l'acord de finançament entre el Govern d'Espanya i Esquerra Republicana», que suposarà aquest acord 4.600 milions d'euros més per als catalans i les catalanes. Vostès, aquests 4.600 milions d'euros per als catalans i les catalanes que tant diuen que els preocupen, els volen o no els volen? Els volen i no els volen?

He seguit, el punt sisè: «establir mecanismes d'igualtat entre territoris». Mirin, ara hi ha habitants en diferents comunitats autònomes que reben 1.500 euros més de diferència els uns que els altres només per una qüestió del codi postal, aquest que vostès diuen. I aquest model de finançament preveu una reducció dels 500 d'aquests 1.500 euros de diferència en 500 euros. Això és treballar per la igualtat o no és treballar per la igualtat?

Però mirin, al final he acabat pensant, dic: És que és igual explicar que no explicar. És igual explicar-los els números que no explicar-los els números, perquè al final l'única cosa que aporten en aquest pamflet és una mentida rere l'altra, amb un llenguatge i un redactat que al Nodo els donarien el premi i per tant, miri, hem decidit que no llegiré res més i votarem que no, no de blanc i negre com porten vostès, sinó ple de colors.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Bondesio. Havent intervingut totes les parts i en no haver cap esmena, passaríem a la votació.

Vots a favor?

No? Perdó, diputat Ferran.

Pau Ferran Navarro

Sí. Demanaríem votació separada dels punts 2, 4, 5 i 8. No, es poden fer conjuntament. Sí.

La presidenta

D'acord, doncs passaríem a la votació d'aquests específics 2, 4, 5 i 8.

Vots a favor?

Un vot a favor.

Vots en contra.

Setze vots en contra.

I abstencions, no hi hauria cap abstenció.

Fitxer 29CAI3

Votem la resta de punts de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Tres vots a favor.

Vots en contra?

Catorze vots en contra i no hi hauria cap abstenció. Per tant, la proposta de resolució quedaria rebutjada.

Compareixença d'una representació del col·lectiu d'alertadors davant la Comissió d'Afers Institucionals per a informar sobre el contingut que considera que hauria d'incorporar la futura llei d'alertadors

357-01166/15

Com que ja hi són els compareixents, passàrem al primer punt de l'ordre del dia, que avui era aquesta representació del col·lectiu d'alertadors davant d'aquesta comissió per a informar sobre el contingut que considera que haurien d'incorporar a la futura llei d'alertadors. Suspèndrem la comissió trenta segons per donar pas als compareixents que avui ens acompanyaran i procedirem al debat.

Gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Comencem la compareixença. Els donarem un temps de quinze, vint minuts, en aquest cas, al col·lectiu d'alertadors, perquè fes una primera intervenció i exposició. I procedirem després als grups parlamentaris que, per un temps de set minuts, poden fer preguntes i respostes i anar contestant al moment. Així que endavant.

Oriol Camacho Martí (representant del col·lectiu d'alertadors)

Molt bé. Moltes gràcies, presidenta. Presidenta, membres de la mesa, diputats, moltes gràcies per convidar-nos a comparèixer en el dia d'avui a parlar de la nostra experiència personal, sense més pretensió de representació que el que hem viscut en la nostra condició d'alertadors i una mica propostes de millora del sistema, sense més pretensió que ser lleials a la institució i que realment puguin ser útils en el procés d'elaboració de la nova llei catalana de protecció, no?

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Aquest seria una mica la pretensió que nosaltres portem i, bé, intentarem no solapar-nos amb les qüestions. Com bé deia, la pretensió és completar el marc estatal amb aquesta llei catalana, el disseny o l'arquitectura institucional de l'Autoritat Catalana de Protecció i el sistema de governança de la mateixa, els mecanismes de coordinació amb altres poders, ja sigui el poder judicial o altres institucions

reguladores amb competència investigadora en la protecció preventiva i no reactiva i més ràpida d'actuació en matèria de protecció d'alertadors i, evidentment, rendició de comptes i l'establiment d'indicadors públics que permetin valorar si el servei està funcionant o no està funcionant adequadament.

La nostra diagnosi, una mica per l'experiència viscuda de l'OAC i en base a dades presentades en aquesta mateixa comissió per part de l'exdirector en base a la memòria de 2024, doncs en principi, en aquell exercici hi va haver setze persones protegides. Finalment, es van denegar tres casos i set van ser revocats o arxivats posteriorment, la qual ja indica una mica un bagatge més aviat baix o insatisfactori.

També hem constatat una manca de predictibilitat o de criteris canviants. En el meu cas particular, se'm va atorgar la protecció, després se'm va revocar. No soc l'únic, hi ha aquests set casos. Per tant, un vaivé jurídic en les condicions de protecció que creiem que s'hauria de perfeccionar per millorar la seguretat jurídica. Una manca de coordinació institucional, especialment amb els òrgans judicials, quan hi ha una investigació en curs oberta, que tinguin prou informació de l'expedient de protecció per prendre decisions en el marc judicial. Protecció insuficient perquè tot just fa poc hem tingut notícia de la primera sanció en el marc de la Llei 2/2023. Esperem que sigui un camí que ara tingui més recorregut.

Una lectura, sota el nostre punt de vista, poc finalista de la Llei 2/2023 i sobretot, en el que és la tramitació de l'expedient de protecció, poca empatia, poc suport, poc assessorament i poc seguiment a les persones alertadores. Poca empatia, per dir-ho d'alguna manera, que es constata inclús en les pròpies al·legacions que ha presentat l'Oficina Antifrau en el tràmit d'elaboració de la llei catalana de protecció als alertadors, quan considera que els alertadors tenim un biaix cognitiu i que, per tant, no se'ns pot donar carta de naturalesa en allò que denunciem. A mi personalment em sembla un discurs molt antiquat i que realment hauria d'estar sobrepassat. Al final, els alertadors no tenim una voluntat d'inventar-nos denúncies i posar en dubte la nostra bona fe jo crec que va en contra dels estàndards europeus, que parlen que se'ns ha de donar una alta protecció, que contribuïm al benestar de la societat, en el sentit que intentem prevenir la corrupció sistèmica i, per tant, no crec que sigui un plantejament adequat.

Per això, la proposta és que sigui el Síndic de Greuges qui assumeixi les funcions de protecció als alertadors. Creiem que té una cultura de protecció de les persones, especialment de les persones vulnerables, molt més consolidada al llarg del temps. Es constata, en els expedients que obre, que té un tracte molt més empàtic i un seguiment molt més exhaustiu de les situacions denunciades o de les vulneracions denunciades, que evidentment això s'ajusta més als principis de Venècia que estableixen que la figura de l'*ombudsman* ha de ser qui atorgui aquesta protecció a les persones que denuncien o alerten de casos de corrupció. Evita també la concentració de competències. L'OAC pot seguir sent perfectament una agència anticorrupció, però les competències de protecció estaria bé que estiguessin separades. I si tot això no es veu viable per part del legislador, doncs el Síndic de Greuges podria tenir una funció de control subsidiari, especialment en els expedients de protecció.

Bé, per proposar una sèrie de mesures que millor que estudiar una mica els models que hi ha implantats a Europa i fer-los una sèrie de propostes que vostès puguin valorar en el tràmit d'elaboració de la norma, no? Basant-nos en el model irlandès, què trobem d'interessant? Doncs bé, la memòria de l'OAC va constatar això, una derivació de moltíssimes denúncies a altres institucions, i el model irlandès amb això és molt exhaustiu, amb aquestes denúncies on van a parar. Si la institució que l'acaba rebent per derivació no es considera competent, li retorna perquè investigui de forma subsidiària aquesta autoritat. La protecció es concedeix el denunciant *ex lege*. No cal una comunicació formal com està fent l'OAC, cosa que també seria interessant.

I, després, des d'un punt de vista d'eficiència administrativa, hi ha fins a sis institucions que tenen una espina comuna, una, per dir-ho així, òrgans comuns de gestió, ja sigui la part legal, de noves tecnologies, etcètera, on després permet destinar més recursos específics a protecció, perquè s'alliberen per dir-ho així molts funcionaris per fer funcions específiques, tenint aquesta espina comuna, no?

Bé, el model danès, ja saben vostès que és el país capdavanter en matèria de control de la corrupció. Quasi tots els indicadors ho estableixen així. Evidentment, una de les qüestions que hem detectat és el temps que triga l'OAC a sancionar o a protegir.

Dinamarca, evidentment, ens porta molts, molts anys de distància. Efectivament, estan en un termini de trenta dies. Ara està creixent una mica, perquè també han experimentat un gruix o un increment també de denúncies, com a tot Europa, des que està la directiva europea. I sobretot, estan molt, molt obsessionats amb la rendició de comptes. És a dir, tenen uns paràmetres de temps que triguen a resoldre els assumptes i, quan superen aquest temps, donen moltíssimes explicacions de perquè s'ha trigat més a resoldre aquell expedient.

El model danès, a més, ha donat –una mica en la línia del que comentava del Síndic de Greuges– ha donat les funcions de protecció a alertadors a l'Autoritat Nacional de Protecció de Dades, perquè han considerat que era la institució més fiable dins dels poders públics danesos. Per tant, aniríem una mica en aquesta idea de que el Síndic ens sembla més fiable en matèria de protecció a alertadors, no?

El model francès és un model mixt molt interessant, compost entre funcionaris i delegats voluntaris, amb una gran implantació territorial, més de mil punts de trobada a tot el territori francès, on es presta un servei d'orientació i acollida gratuïts als alertadors de corrupció i on precisament hi ha aquesta separació que comentava abans entre les funcions de protecció, que les tindria el defensor dels drets francesos o l'equivalent al Defensor del Poble perquè ens entenguem, i les funcions d'investigació que les sustenta una autoritat anticorrupció específica.

El model eslovac és molt interessant amb el que es refereix el model més preventiu que reactiu, és a dir, en el moment que es considera que una persona està protegida com a alertador de corrupció, qualsevol decisió que afecti l'àmbit laboral de l'alertador protegit requereix l'autorització prèvia de l'òrgan de protecció. I si no li comuniquen aquestes decisions i es consideren que són contràries o són una represàlia contra l'alertador, automàticament queden suspeses. Per tant, és un model molt preventiu i un model poc reactiu, perquè així ho entenguem.

Estem parlant sempre de normes. Després una cosa l'aplicació pràctica s'hauria de veure cas per cas i país per país com funciona. Però, en tot cas, com estem parlant de redactar una norma, doncs posar-ho sobre la taula aquests diferents models.

El model serbi, el model *law*, per dir-ho així, qualificat pel Consell d'Europa, un procediment judicialitzat, cosa que aquí és diferent. Jo crec personalment que ja està

bé que sigui un model administratiu i no judicialitzat pels costos, evidentment, que tindria per a l'alertador, però sí que els aspectes bons que té és que és un procediment urgent, on s'ha dotat de formació especialitzada els jutges que coneixen d'aquestes qüestions de protecció i on les mesures cautelars són molt efectives i ràpides. Per tant, i a més, és un model que porta molts anys funcionant des del 2014. Van ser molt pioners i, per això, s'ha qualificat de model *law* per part del Consell d'Europa.

El model dels Països Baixos, doncs, estableix una cosa també molt interessant, que és la coordinació legal obligatòria amb la Fiscalia i amb el poder judicial, i això és una de les qüestions que també reclamem i, sobretot, que hi ha un suport jurídic i psicològic real, amb subvencions públiques per a aquells alertadors que evidentment no tinguin recursos suficients per poder pagar aquestes qüestions, cosa que la llei espanyola estableix, però no hi ha dotació pressupostària i, per tant, no s'està aplicant.

Per tant, aquest és una mica el resum de les qüestions que hem anat comentant: funcions de protecció a una institució fiable; separar les funcions de protecció i investigació; coordinació obligatòria amb operadors jurídics; derivacions estructurades i traçables; protecció preventiva i no reactiva amb mesures cautelars; protecció *ex lege* sense necessitat d'acte formal; una xarxa territorial i assessorament, suport gratuït descentralitzat territorialment; model mixt entre professional i voluntari i, sobretot, rendició de comptes i, per dir-ho així, [# 00:13:27] o que es puguin seguir, que puguin, per dir-ho així, acreditar que està funcionant el servei públic, no?

Bé, jo acabo ja la meua intervenció. La idea és que sigui un sistema més complet que l'actual, que realment funcioni des d'un punt de vista d'efectivitat real i que Catalunya jo penso que té una gran oportunitat per liderar i per ser puntera en aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

Fitxer 29CAI4

Una representant del col·lectiu d'alertadors

Em presento. Primer de tot, donar-vos les gràcies per donar-nos aquest espai per donar-vos a conèixer una mica la situació dels alertadors a Catalunya. I llavors, per completar una mica l'exposició de l'Oriol, volia fer o posar-ho des del punt de vista més pràctic, de quina és la situació a Catalunya, els antecedents, bé, poso la base de partida, d'on venim, on estem i les propostes una mica tenint en compte aquest context, perquè, per anar cap endavant, cal mirar on estem i així intentar complir els objectius que, a dia d'avui, no es compleixen i identificar quins són els dèficits i les disfuncions que realment s'estan produint i si hi ha mancances en la llei, quines són i quines realment estan previstes i no s'estan aplicant en l'actualitat, que és una cosa també important a tenir en compte, perquè fer noves lleis que després no s'apliquen, doncs, difícilment serviria de res.

Llavors primer punt, com a punt de partida, poso precisament un document que s'anomena «Corrupció i drets humans», que va ser elaborat per l'Oficina Antifrau de Catalunya juntament amb l'Institut de Drets Humans de Catalunya, que és de data de 2020. Llavors, aquest document que posa en relleu quines serien les qüestions principals a tenir en compte, dins de les quals entenc que les més rellevants a destacar estan la celeritat, com el principi de reparació integral i el tema del sancionador, que acaba sent una mica controvertit. Llavors ells posen unes premisses que és tant respectar, garantir com reparar, que seria una mica els objectius que s'ha de tenir en compte sempre en les tres vessants. I el sancionador esdevé un element clau, no només de cara a, òbviament, al tema punitiu, sinó com a garantia de no-repetició, perquè si anar fent represàlies no comporta cap conseqüència un cop s'identifica, llavors, primer, aquestes es perpetuen i no hi ha cap garantia que després no es tornin a produir, no? Òbviament, la celeritat, que es faci en un temps adequat i degut seria la premissa principal. I, finalment, un cop es detecten les represàlies, no només el reconeixement d'aquestes, sinó la restitució íntegra dels drets i, si cal, una indemnització, evidentment.

Llavors, d'on venim? Poso en relleu que, fins i tot, la llei 2/2023 no és nova a Catalunya en matèria de protecció alertadors, sinó que ja existeixen unes normes,

que són les normes NARE, que són normes d'actuació i règim intern de l'Oficina Antifrau que daten de l'any 2009, que precisament, enllaçant amb el tema de ser pioners –Catalunya ja va ser pionera en aquest tema– en el qual ja hi ha l'article 25.2, en què estableix que l'oficina té coneixement que una persona denunciant o informant ha estat objecte directa o indirectament, d'actes d'intimidació o de represàlia, i fa tot un seguit de casos que pot ser les represàlies, com ser sotmès injustificadament i il·legalment a destitució, acomiadament, a remoció, a postergació de promoció professional, a suspensió, trasllat, reassignació o privació de funcions, expedients, qualificacions, informes negatius, pèrdua de beneficis. Tot un seguit d'un reguitzell de conductes que poden ser objecte de represàlia, si l'Oficina Antifrau té coneixement de que una persona denunciant o informant ha estat objecte d'alguna cosa de tot això, el director de l'oficina ha de promoure o exercir davant, les autoritats competents, les accions correctores o de restabliment que siguin precises.

Llavors en aquest cas podem veure que aquí hi ha establir aquesta norma, una obligació, un deure o una responsabilitat de què interpel·la el director de l'oficina a promoure o exercir les accions correctores o de restabliment davant les autoritats competents. Llavors jo ho poso en relleu això perquè ja és una mica l'esperit de la llei, però que ja comportava un deure –no era una recomanació– i que inicialment, pel que he pogut saber, el primer director de l'oficina sí que ja va fer algunes actuacions al respecte. El segon, pels motius que sigui, es van deixar de fer i després sembla que aquesta norma va quedar en un calaix, però és perfectament vigent i s'hauria d'aplicar.

Llavors aquí ara passem a on estem, que és la llei 2/2023, que he posat eines que no s'apliquen, perquè hi ha tot un reguitzell de mesures de suport que estan previstes que no s'atorguen. I un règim sancionador que, malgrat s'ha imposat una única sanció, doncs com veurem més endavant, potser és insuficient. Llavors, l'esperit de la llei, de la mateixa manera que l'article que hem esmentat abans, estableix la prohibició absoluta de represàlies i estableix que seran nul·les de ple dret, fins i tot aquí el posa en relleu que el propi director anterior, el senyor Miguel Ángel Gimeno, al març del 2023, ara ja fa tres anys, va establir que a partir d'aquesta llei, Antifrau ja tenia les eines per fer allò que la ciutadania esperava i fins ara no podia fer, amb

el que totes les eines que estan aquí, si s'apliquessin, ja donarien una bona protecció.

Llavors, dins de les mesures de suport està tant la informació que a vegades no es dona, assistència efectiva davant les autoritats, assistència jurídica en processos penals, suport econòmic i suport psicològic. I... S'està acoblant potser, no? Jo no he fet res. (*Remor de veus.*) Provo? Hola! D'acord?

Llavors el tema del règim sancionador el torno a destacar novament, però en aquesta ocasió, per posar, a més a més, en relleu que, dins el règim sancionador, que està prou regulat també a la llei, hi ha un article, que és el 67, en el que es veu uns criteris de graduació de sanció, a part de la tipicitat en què s'estableixen les infraccions, si són molt greus, a l'àmbit de la prescripció. Hi ha un article que és el 67, que és quan estableix els criteris de graduació i dins dels quals apareix que si es duu a terme la reparació del dany podria ser un criteri per a minorar la sanció, amb el que això resultaria un incentiu de reparació voluntària, que al final sempre hauria de ser l'esperit de la llei.

Llavors, al mateix temps, hi ha un article, que és el 20, que estableix que s'ha d'incoar el sancionador en un termini màxim de tres mesos, que, bé, que no s'està aplicant. I, al mateix temps, l'article 36.6 estableix que, un cop que s'incorpora l'expedient sancionador, l'autoritat, en aquest cas l'Oficina Antifrau, tindria la potestat d'adoptar mesures cautelars. Que això és bàsic i essencial, perquè si s'identifica la represàlia, el primer que es vol és que no tingui efectes i seria una manera de dictar la suspensió d'això. Llavors precisament aquesta mateixa setmana ha sortit una notícia de l'Agència Valenciana Antifrau en què precisament ha ordenat, mitjançant aquesta previsió, obliga a la reincorporació d'una persona que va ser cessada o acomiadada, en aquest cas, en el mes de febrer, fa un mes. Així, veiem que en un termini breu de temps es poden adoptar mesures per pal·liar les represàlies que pugui estar patint aquesta persona.

Llavors així es veu com hi haurien tres paquets, que són tant les mesures de suport com el règim sancionador com les mesures cautelars associades a un termini màxim de tres mesos, que és tot un paquet que donaria una protecció suficientment eficaç. Llavors la reflexió de quina és la situació actual, doncs bé, per posar un exemple

així, a la pràctica, que no sigui tan abstracte, en el cas de Mataró, vaig rebre el reconeixement com a persona alertadora protegida en el mes de maig del 2023. A la mateixa resolució ja constava indicis de represàlies en curs, en el que en aquell moment ja s'havia d'haver donat alguna indicació al respecte, que no es va fer. Va ser una mera declaració i ja està.

Llavors l'Ajuntament va continuar amb les represàlies que ja es detectaven que estaven en curs informant, després al mes de juny, justament un mes després, la pretensió de cessar-me. Posteriorment, Antifrau els hi va indicar que els demanava aturar, mentre això s'estava valorant i l'Ajuntament va incomplir la indicació donada el dia immediatament posterior. Llavors, aquí això que s'assenyala al juny del 2023. Llavors això ja seria dins de les infraccions de la llei, la primera és incomplir les indicacions de l'autoritat, una autoritat que després incomplir les seves indicacions no té cap conseqüència, òbviament, queden en paper mullat.

Posteriorment van passar mesos en què van continuar analitzant la situació i van concloure que hauria sofert fins a vuit paquets de represàlies i, en el mateix moment, al desembre del 2023, es va concloure també la pertinència d'incoar un expedient sancionador que encara a dia d'avui, havent passat més de dos anys i mig, encara no s'ha incoat aquest expedient. Posteriorment van continuar fent requeriments a l'Ajuntament. Tots van ser incomplets. Torno a ressaltar que si l'oficina passa a ser... Ui! M'estic quedant sense temps, disculpeu. *(La presidenta intervé sense fer ús del micròfon.)* Intento anar per feina i disculpeu si ha estat molt llarg.

Poso l'exemple que el meu cas no és l'únic. *(Remor de veus.)* Ah, perdó. Que també..., hi ha altres cessaments en curs i han sortit altres notícies de la desprotecció que estem patint. Llavors poso l'exemple que quan un policia, per exemple, posa una ordre, s'ha de complir. Això és bàsic, és una autoritat i s'ha de creure que és tal. Poso exemples d'altres entitats que tenen competències, fan resolucions, les seves són executives i, en la mateixa línia, aquestes ho són. No han de derivar a anar a judici perquè és un exemple de si la gent va a la GAIP, perquè s'ha incomplert un dret d'accés a la informació pública. No tindria cap sentit que la GAIP fes un informe dient que podria ser que sí, que s'hagués incomplert, però que vagin a judici perquè

realment se'ls estimi el dret d'accés. És una duplicitat que genera això, un procés de revictimització i que no acaba sent, com es pot veure, efectiu, no?

Llavors, dins de les xifres, encara que siguin persones alertadores, jo poso en qüestionament el tema de que l'efectivitat es veu, d'un cop efectuada la represàlia, quan triga en restituir els drets que en aquest cas no s'haurien restablert? I les propostes, per una banda, vull fer una proposta a curt termini que no sigui específicament de la nova llei, en el que ja es podrien instar mesures a l'Oficina Antifrau, que seria com incoar l'expedient sancionador que està pendent; utilitzar un excedent que tenen pressupostari, que es queixen que no tenen pressupost suficient i aparentment els estaria accedint al deu per cent del pressupost; regular i blindar un pressupost mínim de l'Oficina Antifrau per destinar-lo a persones alertadores; una visió transversal per a incloure els alertadors en altres tipus d'ajudes, com passa a vegades amb víctimes de violència de gènere o terrorisme, i la creació d'una comissió de debat precisament per, d'una manera més detinguda, poder crear les bases per a la llei catalana de protecció.

Llavors després hi ha algunes propostes que, si ho podeu mirar amb una mica de temps, doncs, surt a ampliar l'àmbit temporal de protecció, definir terminis per a les actuacions de l'autoritat de protecció, que es regulés la suspensió automàtica de qualsevol acte desfavorable, i així no quedaria supeditat a quan es dicta la resolució, si després compleixen o no compleixen, que es proporcionés una assistència real i efectiva i ampliar les responsabilitats.

I bàsicament seria això.

La presidenta

Ara podran anar contestant a les preguntes i també podran incidir en moltes de les qüestions que han posat sobre la taula. Moltíssimes gràcies.

Començaríem pel grup proponent i que ha sol·licitat la compareixença. És en aquest cas la Candidatura d'Unitat Popular per un temps de set minuts de preguntes i respostes.

Gràcies.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Bé, bon dia a tots dos i merci per haver vingut aquí a explicar les vostres vivències i les vostres propostes. A nosaltres ens genera un dubte, que n'heu parlat, que és aquest avantprojecte, aquesta nova llei del sistema d'alertes i de protecció de les persones alertadores, si realment... Segurament és necessària, no direm pas que no, però amb la legislació que ja tenim actualment, no sé si veieu que moltes de les coses que es proposen, com que s'han de treballar amb aquesta llei, actualment ja s'hi podria incidir molt més del que es fa.

Per tant, si fem una nova llei que especifiqui temes que, ho dic, propostes que comparteixo plenament, però que actualment ja es podrien portar a terme i, al final, no sabem ben bé per què no es porten a terme, no sabem si això, una nova llei solucionarà les problemàtiques que ara mateix, no? Com parlàveu el tema dels pocs expedients sancionadors, la no inco..., és a dir, expedients que estan incoats però que no s'han tirat endavant. El tema del pressupost per ajudar a les persones alertadores, sigui amb assessorament psicològic o el que sigui. És a dir, tot això són mesures que ja es podrien aplicar en l'actualitat, entenc. És a dir, és a dir, cal una nova llei per redefinir el que ja diu la legislació actual? Servirà per alguna cosa si fem una nova llei? Però si després com ara no despleguem, no utilitzem el que tenim, doncs no sé. Se'ns genera aquests dubtes, no? No sé com interpreteu aquesta vara, que ja tenim una legislació que podria fer moltes de les coses que dieu però no s'estan fent. I per altre costat proposem fer una nova llei catalana, que està molt bé, però per desenvolupar

Fitxer 29CAI5

coses que segurament són millorables, com heu explicat, però d'altres que ja es podrien estar treballant en l'actualitat. És d'intervenció així.

Oriol Camacho Martí (representant del col·lectiu d'alertadors)

Moltes gràcies, diputat Cornellà, per la seva pregunta. Després li passo la paraula a l'Anna. Necessari, evidentment que sí, per complementar el marc jurídic actual. De totes les propostes que hem comentat, entenem que evidentment es pot anar cap a un model de més protecció que el que ha definit l'estatal. Per tant, ho veiem com una norma complementària, però evidentment també estem d'acord amb la reflexió

que caldria una cultura, protecció dels alertadors molt més superior per part de l'autoritat protectora a Catalunya del que realment està fent.

Hi ha moltes eines que se'ls ha dit aquí mateix a la Comissió d'Afers Institucionals que no es puguin aplicar, com per exemple les mesures cautelars. I veiem que l'Agència Valenciana, com ha comentat la companya, doncs ho està aplicant. Per tant, és la mateixa legislació de procediment administratiu estatal, el famós article 56 de mesures provisionals de la Llei de procediment, que s'interpreta aquí a Catalunya, que només serveixen per l'àmbit sancionador, quan això no és així i l'Agència Valenciana ho interpreta d'una altra manera, no? Per tant, concretant la resposta, es podria fer molt més amb la llei actual, però considerem que la llei, almenys jo, és necessària la llei catalana.

Gràcies.

Una representant del col·lectiu d'alertadors

Bé, precisament a la meua exposició una mica el que he intentat emfatitzar des d'aquest punt de, precisament, de res serveix aprovar lleis si no s'aplica el que hi ha. Llavors el punt que s'ha de emfatitzar i crec que es pot fer des del Parlament, és instar a l'Oficina Antifrau de Catalunya a complir la llei íntegrament en els aspectes que s'han esmentat que encara quedarien sense impulsar. Llavors, les lleis sempre es podran millorar i completar, però lleis que ja són vigents, que s'inapliquen no dona cap garantia a fer noves lleis perquè seria com un bucle, no? Llavors, justament el punt de la meua de la meua exposició intentava incidir en aquesta línia, sí.

Dani Cornellà Detrell

Sí, nosaltres compartim plenament que cal aquesta llei pròpia de Catalunya, per millorar tot el que sigui millorable, però no perquè serveixi d'excusa pel que vostès expliquen dels incompliments que es pateixen fins ara les persones alertadores, que, al final, ens dona la sensació que aquest avantprojecte de llei que es vol fer serveix actualment per justificar el que no s'està fent, però que sí que s'hauria de fer amb els exemples que han posat.

I a nosaltres ens preocupa profundament això, perquè que hi hagi persones alertadores que posen en risc una mica..., i es posen en risc a nivell personal i

professional i després ens expliquin que no, que tenen molt poc suport i molt poc sentiment..., amb molt poc seguiment i molt poca empatia, que han patit represàlies i no ha passat absolutament res. Més enllà de que vostès han sortit clarament perjudicats per ser alertadors o alertadores. Per tant, aquí tenim un problema, perquè si l'administració crea aquesta oficina, aquesta autoritat per garantir els drets de les persones alertadores, però després la realitat és el que ens expliquen vostès, qui utilitzarà l'Oficina Antifrau? Qui confiarà en que pugui ser protegida davant de represàlies? O que..., o això no, els canvis aquests que pateixen ara és alertador, ara no ho és. És a dir, totes aquestes incongruències, penso que això no ho arregla una llei.

Una llei millora el que tenim, però tot això que està passant fins a l'actualitat a nosaltres ens preocupa enormement i no sabem a què atribuir-ho, perquè també hem vist com l'exdirector, per un costat, celebrava la nova llei i deia que això li donava les eines necessàries per poder fer la seva feina i al cap d'un temps se'n desdeia i deia que no ho podia fer i que cal una nova llei.

Per tant, nosaltres el que pensem que, alhora que s'ha de treballar per aquesta llei, el que cal és un canvi i una fiscalització d'aquesta oficina, perquè també veiem que és molt opaca. De fet, com a partit hem presentat preguntes sobre l'oficina i les contestes que ens dona el Govern, sort que no ens contesten, que l'oficina és totalment independent i que, per tant, el govern no pot respondre les preguntes, etcètera. Per tant, la fiscalització i el seguiment del que estan fent jo crec que no ho fa absolutament ningú.

Per tant, les propostes que ens fan, fins i tot de treure alguna competència que teòricament ara tenen i passar-la al Síndic de Greuges, potser seria una de les solucions, perquè és veritat que el Síndic de Greuges, potser per la història que té, però sí que és veritat que quan se li porten certs temes els treballa molt més i en fa un seguiment i uns informes molt més complets que l'oficina, que la pròpia OAC, que, fins i tot, hi ha temes que s'hi presenten que triguen anys a respondre i que això es deu, segurament també –no sé com ho valoren– potser a la falta de plantilla per investigar tots aquests fets que denunciïn les persones alertadores o els propis grups.

La presidenta

Passaríem a continuació al següent punt. En aquest cas, seria el Grup Parlamentari de Junts el diputat Corominas, també per aquestes preguntes i respostes pel temps de set minuts.

Agustí Colomines i Companys

Bon dia, ja ens hem vist alguna vegada i hem parlat sobre aquesta qüestió. Miri, un dels dèficits, que reconeixem tots, d'aquest sistema democràtic nostre és la distància que hi ha entre la norma i l'aplicació de la norma. I aquest, diguéssim, és el dèficit estructural del sistema. Per tant, en aquest sentit, sí que és veritat que probablement si crees una altra cosa i no aconsegueixes que s'apliqui de veritat, doncs no funcionarà igualment. I això és de cultura democràtica.

També és veritat que l'Oficina Antifrau ha tingut la desgràcia de tenir un director des del 2011 al 2016, que era aquest sí, un delinqüent, no? I aleshores tenim un problema, un problema gran de l'estructura de la mateixa oficina. Jo crec que –i no sé si vostès hi estan d'acord– que el sistema eslovac probablement és el més adequat en tant que preserva per l'Oficina Antifrau, per dir-ho així, tot el que té a veure amb la investigació, no?, diligències, etcètera, sobre casos denunciats i l'oficina de protecció, en canvi, en aquest cas el que dona és la possibilitat de protegir a la persona en concret que alerta, no a indagar sobre el que el cas que ha denunciat, sinó especialment protegir aquelles persones i, fins i tot, donar-li assistència legal, que és el que no passa ara, perquè ara, normalment aquí el que el que passa –i si vostès no hi estan d'acord, m'ho diuen– però el que passa aquí és que la persona que denuncia si rep represàlies, ha de demostrar que existeixen aquestes represàlies. En canvi, en el sistema eslovac no hi ha aquesta necessitat de demostració, sinó que és la mateixa oficina de protecció la que s'encarrega de veure la veracitat o no de la qüestió, no?

I aleshores, en aquest sentit, jo crec que sí que és necessari, per dir-ho així, probablement crear aquesta oficina per deslliurar i no carregar el Síndic de Greuges d'una cosa que, en definitiva, no li pertoca en aquest cas, perquè forma part dels mateixos mecanismes de l'àmbit de l'administració, de control de l'Administració, no només de control de denúncia ciutadana, que molt sovint és el que passa amb la

Sindicatura de Comptes, no? No ho sé. M'agradaria saber la seva opinió sobre això que els estic dient, no?

Oriol Camacho Martí (representant del col·lectiu d'alertadors)

Bé, moltes gràcies per les preguntes. Bé, tant la reflexió que han fet els dos diputats, és evident que hi ha una manca de cultura de protecció de l'alertador, en cada cultura que comença per la mateixa institució que ha de protegir. Per tant, això és una qüestió que amb el temps entenem que anirà millorant amb independència del model, però és evident que amb la situació actual això s'ha constatat.

Una democràcia és democràcia perquè té mecanismes d'autocorrecció, És a dir, al final, quan es comentava que l'oficina té un punt d'opacitat, evidentment, si no hi ha cap mecanisme d'autocorrecció que vetlli perquè els expedients de protecció, que és el que ens concerneix avui, doncs s'auditin, es verifiquin que realment estan funcionant més enllà de l'autoritat judicial, que és una autoritat de pagament i que, evidentment, no tothom hi pot accedir, doncs evidentment, la qualitat del servei, des d'un punt de vista democràtic, és deficient.

Amb relació a si el sistema eslovac podria ser bo o no, clar, evidentment és una anticipació És una protecció preventiva i no reactiva. Aquí sí que és veritat que la llei estableix la inversió de la càrrega de la prova. La represàlia es presumeix, però evidentment a la pràctica ho has d'acreditar i no només ho has d'acreditar, sinó que no et protegeixen quan tu has acreditat la represàlia. Per tant, el sistema eslovac és preventiu. Evidentment és molt dissuasori des d'aquest punt de vista, com a mínim des d'un punt de vista normatiu. Després, ja dic, la pràctica s'hauria de veure com està funcionant o no, que evidentment no tinc el *feedback* per poder-ho saber.

I amb relació a la separació de funcions, jo penso que tot el que és evitar concentracions de poder en una sola entitat, que una entitat tingui la protecció conferida i l'altra tingui la d'investigar, aquí sí que s'evita un biaix, perquè el que constatem és que l'OAC a vegades té un biaix, o sigui, està decidint la protecció que atorga o no a l'alertador en funció de si creu que hi ha matèria per investigar o no matèria per investigar. Són qüestions diferents. Si l'alertador ha denunciat de bona fe que hi ha unes irregularitats –poden ser administratives, penals o de l'índole que siguin– mereix la protecció per haver-ho fet, sempre i quan sigui de bona fe,

evidentment. Aquí ja no estem dient altres aspectes. I aquí dona la sensació que en funció de si el tema li sembla que té recorregut o no, protegeix més o protegeix menys. Llavors jo crec que per evitar biaixos, aquí sí que s'hauria de separar les funcions.

Agustí Colomines i Companys

Jo, precisament el que el que li volia dir precisament és això, perquè ja ens hem trobat, per exemple, amb el cas de la DGAIA i altres casos, no? Precisament aquesta incompatibilitat de dir és que a vegades és molt difícil saber si hi ha cas o no hi ha cas, però mentrestant aquella persona queda desprotegida i és el que nosaltres crec que hauríem d'intentar que no passés, no?

Per exemple, una de les altres coses, que vostè ha dit que no he acabat d'entendre bé, és si el model de l'OSC nord-americana, de pagar a les persones alertadores, és el que vostès propugnen, perquè en el cas nord-americà les persones alertadores reben un pagament del govern a fi i efecte de protegir-los, fins i tot des d'aquesta perspectiva. Vostès propugnen això o no?

Una representant del col·lectiu d'alertadors

Bé, jo bàsicament he fet més aviat una anàlisi de l'actual, no tant del nord-americà, si s'hauria, a més a més, d'incentivar perquè hi haguessin més denúncies. Retornant una mica a la reflexió de si ha de ser l'Oficina Antifrau o una independent, justament en el tema de la consulta pública que es va fer de la llei, era una de les primeres qüestions que plantejava el meu escrit. Per què? Perquè ja es veu que hi ha falta, la manca de cultura de protecció, la constato. Es confirma. Fins i tot pròpies declaracions del senyor Gimeno en el seu moment també ho avalaven en aquest sentit. I que hi hagués una oficina o una autoritat independent potser seria per posar en valor la pròpia competència de protecció que no es dona a dia d'avui.

Llavors ara ja hi ha...

La presidenta

Ha d'anar acabant, si us plau.

Una representant del col·lectiu d'alertadors

Ara ja hi ha inversió de la càrrega de prova legalment. Allò ja hi ha. Però com ell diu, no s'aplica. Al final, encara que es reconeixin les represàlies, continuen. Et deriven a anar a judici exactament igual que si no haguessin fet res, amb el que a la pràctica no està funcionant. I com a matís, els recursos que...

La presidenta

Si us plau, hauríem d'anar acabant.

Una representant del col·lectiu d'alertadors

Doncs ja està.

La presidenta

Passaríem, a continuació, al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, també per un temps de set minuts.

Gràcies.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltes gràcies. Moltes gràcies als compareixents per totes les informacions i aportacions que ens heu fet respecte a la futura llei i també com funciona l'actual marc normatiu, també per la informació, fins i tot comparada.

També us voldríem fer, com ja hem fet altres vegades, tant públicament com en privat, un reconeixement a la constatació de les represàlies que han patit, el patiment justament i això no ens ho hauríem de permetre, de poder permetre com a país, que falli el sistema i que no es protegeixi les persones que han fet un acte de valentia, com és el de poder alertar o denunciar una situació que han trobat que era, doncs, que no estava bé en aquest sentit.

El sistema d'integritat és clau en una democràcia justament per generar confiança, per generar seguretat. I això és el que volem, doncs en la compareixença d'avui i en desplegar totes les lleis actuals i a l'hora de fer les noves. Com ja saben, el camí ve de lluny. Vostès ara també ho repassaven. Des que es va crear l'Oficina Antifrau, on Catalunya sí que vam ser pioners. Parlaven de les normes de règim intern, que potser aquí no les tenim tant vistes, però sí que després la directiva europea, la llei espanyola 2/2023, la llei de mesures catalana del 2023, que va incorporar

competències per l'oficina i ara la nova llei catalana que s'està treballant, que, per cert, vam situar també des d'Esquerra Republicana que es fes perquè no estava en el pla normatiu de l'actual Govern. Vam fer una proposta de resolució en aquesta comissió i per això, doncs, s'està avançant

Fitxer 29CAI6

en l'avantprojecte.

Com vostès han explicat, hi ha com dues qüestions la primera, que es compleixi i es desplegui tot el que la normativa en vigor ja regula: l'acompanyament, empatia – parlaven d'empatia, clau–, tot el suport, el règim sancionador, les mesures cautelars no pot quedar subjecte a interpretacions, com vostès deien, que siguin interpretacions d'una manera al País Valencià o unes altres a Catalunya o en funció de qui ostenta la responsabilitat de l'autoritat en qüestió. I ens han fet propostes en aquest sentit i creiem que la nostra feina també és pressionar perquè hi hagi aquest desplegament pressupostari i de tot el que inclou la llei actual.

I d'un segon àmbit, o d'una segona qüestió, que és la nova llei catalana, que també aquí ens en fan propostes en la mesura que pugui ser útil per tapar també les escletxes que potser s'han detectat a la directiva o a la llei espanyola, qüestions que potser no s'han acabat de resoldre. En aquest sentit, jo els hi volia fer un parell de preguntes. D'entrada, la llei que s'està elaborant, i ara que hi feien referència, es va fer la primera consulta pública. S'ha fet l'informe de resultats on crec que vostès també hi han fet aportacions, entre d'altres òbviament entitats i persones. Saber si han pogut veure l'informe de resultats. Està penjat a la web. Per tant, ens aniria bé saber si l'han pogut veure, si tenen opinió i, si no fer-nos-la arribar més enllà de la compareixença d'avui.

I ho vinculo a una qüestió en concret. Vostès parlaven de la Sindicatura de Greuges com a –si no ho he entès malament i m'agradaria que m'ho clarifiquessin– com a l'autoritat que pogués assumir la part de protecció, no la resta. En l'informe de resultats que els deia, una de les qüestions que l'informe diu, que no es preveuen incloure –hi ha moltes que sí, i això se celebra– però una que diu que no es preveu incloure és assignar les funcions de l'autoritat independent de protecció de les

persones alertadores a una altra institució que no sigui l'OAC, com ara la Sindicatura de Greuges. Per tant, aniria d'alguna manera en contra al que estaven proposant. Si podríem valorar això i sobretot l'aclariment, és a dir, el que estem parlant és que la Sindicatura o una altra autoritat, com ara parlàvem també amb el senyor Colomines, pogués assumir la protecció de les persones alertadores, però la resta de procés d'investigació, fins i tot les sancions, es quedés a l'Oficina Antifrau. Més que res perquè l'argument, en aquest cas de l'informe de la consulta prèvia, diu que això no ho pot assumir la Sindicatura de Greuges, perquè no té aquesta funció sancionadora, però crec que són dues coses diferents i ens agradaria que ho poguessin aclarir.

Una representant del col·lectiu d'alertadors

Bé, en aquest cas, al meu entendre, el règim sancionador va associat a la protecció, que precisament he posat en relleu que hi ha uns criteris de graduació de sanció que incentiven la reparació voluntària amb el que hauria d'anar sempre el paquet tot junt. És com quan l'Agència Estatal de Protecció de Dades detecta un incompliment en matèria de protecció i llavors sanciona, no? I va establir les condicions i les competències sancionadores, les va signar el Parlament a la Llei 3/2023, a una disposició addicional, però l'assignació ja establia que era de forma provisional, amb el que, igual que estan establertes allà, es podrien assignar a una altra. Més que res si són competències que per algun motiu no les volen aplicar, potser hi ha algú que tingui més empena, més consciència d'aplicar aquestes qüestions, que són inescindibles, la protecció precisament, amb el sancionador, com he posat també en relleu el tema de la garantia de no repetició, està vinculat. Està vinculat.

Oriol Camacho Martí (representant del col·lectiu d'alertadors)

Sí, efectivament. Bé, agrair que ens hagi donat compte de l'informe de resultats, que crec que no coneixíem i que ens llegirem i els hi farem arribar l'opinió. Però evidentment, com comenta la companya, l'autoritat de protecció evidentment ha de tenir la competència sancionadora. Si proposem que sigui el Síndic, més enllà de que funcioni millor o pitjor l'OAC, perquè hi ha models europeus que així ho estableixen, perquè creiem que els principis fundacionals de l'*ombudsman* a nivell europeu estan focalitzats en la protecció de la persona, de la persona vulnerable en

tots els àmbits de la societat i, per tant, tindria més sentit des de l'aplicació dels principis de Venècia que fos el Síndic qui assumís aquestes funcions de protecció. A part que la trajectòria del Síndic, els que hem tingut tracte professional o personal amb el Síndic de Greuges, aquesta cultura de protecció la té molt més interioritzada. Vull dir al final, l'OAC va néixer com una oficina de protecció contra la corrupció o de prevenció del frau, diguem-li com vulguem. I aquestes funcions se li han incorporat de nou. Sí que tenia sentit que es pogués fer així perquè hi ha models que evidentment ho tenen així, però des d'un punt de vista de concentració de competències, jo personalment soc de l'opinió o em decanto per un model que se separin aquestes atribucions. Una cosa és la investigació, que ha de tenir el seu curs natural, i una altra cosa és la protecció de les persones alertadores, amb una estructura o amb una organització que ja té assumit aquesta cultura de la protecció.

Marta Vilalta i Torres

Queda claríssim. Llavors hi ha una qüestió que és que la Sindicatura de Greuges no té aquesta potestat sancionadora. Per tant, caldria veure com això resol o si s'ha de crear una autoritat nova, diguéssim, només de protecció.

I una última pregunta. Han parlat d'altres autoritats que sí que tenen capacitat executiva, la GAIP, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, etcètera, i no, en canvi, l'Oficina Antifrau. A què es deu? A només la voluntat o que realment la llei no està tan bé tampoc ben resolta?

La presidenta

En tot cas, en els següents torns si poden fer-hi referència. Passariem al següent grup, en aquest cas, també pel seu posicionament, el Partit Popular, el diputat Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. Doncs volia començar agraint la seva valentia com a persones alertadores. Hem pogut conversar ja en diferents ocasions, tant en privat com en altres compareixences en altres comissions, i crec que hem de posar en valor també, doncs, sempre la seva disposició a aportar i a fer-ho, sobretot, amb la seva visió des de la pròpia experiència. I avui tenim l'oportunitat de parlar pràcticament en primera

ocasió i altres grups han parlat sobre altres qüestions, jo vull centrar-me en això, sobre la necessitat, que nosaltres considerem que és força raonable, d'una nova llei catalana sobre les persones alertadores.

Hem vist com el Govern ha fet, doncs, un primer pas amb l'aprovació de la memòria preliminar de l'avantprojecte i obrint un període d'exposició pública d'un mes per poder recollir propostes abans de l'inici de la redacció d'aquest avantprojecte. Per tant, veiem com estem davant d'una intenció política que està en construcció i que nosaltres, d'entrada, no veiem amb mals ulls i no ho veiem amb mals ulls si, efectivament, doncs aquesta nova llei millora la legislació que tenim actualment en vigor i, sobretot, si fa que augmenti la protecció i la capacitat d'aplicació. Perquè el que veiem amb aquesta voluntat de fer aquest avantprojecte és el reconeixement implícit que hi ha alguna cosa que està fallant. Hi ha alguna cosa que falla. I a nosaltres és el que realment ens preocupa.

I és que la regulació actual, la llei 2/2023, que com heu dit, *a priori* no és una mala llei perquè ja ofereix un grau de protecció, doncs, que és bastant rellevant. Però el problema que principalment veiem que té i que vosaltres heu esmentat és principalment l'efectivitat de la seva aplicació. Per tant, els hi llenço una primera pregunta i si considereu que realment cal una nova llei o si potser és més eficaç i més eficient, doncs, introduir algunes reformes molt concretes i molt determinades a l'actual, però sobretot la garantia de l'aplicació efectiva.

Oriol Camacho Martí (representant del col·lectiu d'alertadors)

Bé, gràcies, diputat Farran, per la pregunta. Home, evidentment jo crec que la construcció d'un model específic català de protecció dels alertadors no és una mala iniciativa. Evidentment, hi ha una llei estatal, evidentment aquesta llei entenc que amb el que té regulat la llei catalana no podrà ser contradictòria amb els aspectes que contempla. Però bé, dins del marge que permet explorar i les propostes que hem realitzat, pensem que sí, que hi ha molts *gaps* de la llei estatal que poden ser complementats amb la llei catalana en les línies que hem comentat, de millorar la coordinació, de que sigui una protecció més preventiva que reactiva, sobretot que es compleixi la llei, evidentment, perquè si no es compleix o es compleix amb reticències o es compleix tard, que aquest també és un altre aspecte que els països

més avançats estan obsessionats amb els terminis de resolució i amb donar explicacions i rendir comptes de quan aquests expedients queden aturats i per què i per què passa això, i sobretot, també aquests mecanismes de que les denúncies no quedin en llimbs que no se sap ni si algú ho està investigant o deixant d'investigar. Aquesta obligatorietat dels òrgans investigadors de donar comptes a aquesta autoritat i que sàpiga si realment s'està investigant.

Jo crec que hi ha molts marges de millora. Evidentment, la llei catalana pot ser un revulsiu perquè la llei espanyola també es modifiqui, però jo crec que aquí tenim bastant marge de discrecionalitat per poder millorar les garanties i poder dotar d'una protecció real i efectiva als alertadors, tant des del disseny institucional, l'arquitectura institucional de quina ha de ser l'organisme de protecció com des de la governança d'aquest òrgan, que entenem que en aquests moments és un dèficit important, com de les mesures concretes i la seva aplicació pràctica. Per tant, jo crec que sí que és necessària la llei catalana.

Pau Ferran Navarro

Dins d'aquest període que s'ha obert d'exposició pública, vosaltres heu tingut l'ocasió de fer-hi alguna aportació com a col·lectiu?

Una representant del col·lectiu d'alertadors

Bé, en això hem fet, hem tingut a disposició a l'espai exactament igual que la resta de ciutadania, que era un espai on es penjaven. Allà diferents alertadors i altres membres de la societat civil han fet diferents aportacions. Però si es refereix a una altra via, com més propera de contacte, no. I una de les qüestions que precisament proposava és això: generar un espai de debat o de diàleg. En aquest sentit, no sé si seria una comissió o quin seria l'espai on es podria fer, però que hi hagués com un espai on es pogués debatre quines són les accions que no funcionen ara i per què de cara a l'efectivitat d'una nova llei que, si no, no tindria cap sentit, no?

Pau Ferran Navarro

La nova iniciativa legislativa el que busca és concretar aspectes essencials per garantir encara més seguretat, més suport i més protecció a les persones que informen. I vostès, com a persones alertadores, coneixem els seus casos, doncs,

han viscut un viacrucis la veritat és que important. Llavors vostès confien realment que aquesta nova llei pugui ser efectiva i ho dic sobretot des de la perspectiva del que ens heu esmentat. I és que voldríeu que la competència de l'òrgan que garanteixi la protecció, doncs, passi a ser del Síndic de Greuges. Llavors creieu que realment pot ser efectiva? I aquesta desconfiança en la institució, en l'OAC, coneixem molts dels motius pels quals es pot veure, però si creieu que a través del Síndic de Greuges, doncs pot ser més efectiva.

Oriol Camacho Martí (representant del col·lectiu d'alertadors)

Sí, evidentment, ho pensem. No està basada... Aquesta opinió no està basada només en la nostra experiència. Està basada des d'una lògica, insisteixo, des dels principis de Venècia que estableixen aquesta responsabilitat a l'*ombudsman* europeu, com des d'un punt de vista de coherència, de no concentrar competències, etcètera. Nosaltres, evidentment, si estem aquí és perquè confiem en el sistema. Confiam en què el sistema pugui donar resposta a les nostres reivindicacions i que hi ha una voluntat real de millora. Si no, no estaríem aquí. Evidentment, jo estic convençut que si hi ha aquesta proposta és per millorar el sistema i que, per tant, s'acabarà aconseguint.

La presidenta

Seguiríem, a continuació, amb el grup dels Comuns. Perdó, amb VOX en Catalunya.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. Bueno, en primer lugar, agradecer la intervención de ambos ponentes alertadores. Resulta curioso la intervención de algunos de los diputados de esta comisión, que representan partidos como Junts, Esquerra, el PSC, etcétera, en el que quiero recordar que los casos que precisamente se han relatado competen, en el caso del mundo local, a partidos como el PSC, Junts o Esquerra. De hecho, el caso que se estaba relatado en la mañana de hoy es el caso de Mataró, que, para el señor Bondesio, habría que recordarle que quien gobierna es el PSC.

Pues bien, me gustaría recordar lo siguiente y es que de dónde venimos y dónde vamos. Es decir, ustedes aquí han hecho un gran esfuerzo, un viacrucis, se decía por aquí, pero que no deberían haber hecho. Es decir, ustedes, por cumplir el deber

de ese empleado público, de ese funcionario se le han machacado, se le han estigmatizado y se le ha significado. Y, por tanto, yo, mi primera pregunta sería, al margen de lo explícito de esta comisión, es el hecho de que ustedes, según su experiencia, recomendarían a un tercero denunciar las formas que ustedes denunciaron.

Gracias.

La presidenta

Abans de passar al torn als compareixents, diputat, no havia informat a la Mesa de la substitució. Entenc que s'ho han alternat amb el diputat Acosta per aquesta intervenció. Prenem nota des de la mesa. Endavant.

Oriol Camacho Martí (representant del col·lectiu d'alertadors)

Bé, gràcies per la seva intervenció. Bé,

Fitxer 29CAI7

jo crec que, al final, el fenomen de la corrupció és un fenomen transversal, transversal a Catalunya, transversal a Espanya, transversal a Europa i que ningú està lliure, per dir-ho així, de pecat. Al final, en fi, la naturalesa humana a vegades impulsa a fer coses que no s'han de fer i, per tant, a nosaltres el que el que ens concerneix és intentar, des de la nostra experiència personal, que Catalunya sigui un model pioner en la defensa de protecció dels alertadors.

Jo personalment, clar que recomanaria denunciar. Al final, més important que tenir la consciència tranquil·la en aquesta vida penso que hi ha poques coses. Llavors, si tu ets conscient que hi ha hagut una irregularitat a l'organització a la que pertanyes, tu creus que ha sigut d'una magnitud absolutament inacceptable i el que fa és perjudicar greument a la institució que tu tens el deure legal, almenys en el meu cas, de protegir, doncs clar que ho recomanaria. Vull dir, al final, amb independència dels òrgans que hi hagi a Catalunya, protegeixin millor o protegeixin pitjor, des d'una perspectiva de salut –ja m'aniria bé en aquest àmbit– és clar que ho recomanaria. Vull dir, al final, estar en una institució on no et sents còmode, on estan passant coses, doncs que tu creus que atempten contra el propi interès de la institució, que

a més afecten a la seva reputació negativament i que, per tant, se li està fent un mal gratuït innecessari, doncs evidentment que la cultura de l'*speack-up* estem a favor de que la gent quan constata aquestes irregularitats, aixequi la mà i ho digui. Sí, sí, per descomptat.

Una representant del col·lectiu d'alertadors

Bé, jo personalment, a dia d'avui, ara no sé què recomanaria, en quines condicions, a qui denunciar. El que sí que, per exemple, posant en relleu això, la llei 2/2023 que estableix com si fos el canal preferent, el canal intern, és gairebé el que diria que mai s'utilitza el canal intern i s'opti per l'extern, que gairebé hauria de ser exclusiu o utilitzar un altre sistema, perquè normalment els canals interns, vaja, per l'experiència i el que em transmeten, difícilment poden ser realment independents. En aquest sentit, posar un exemple que, a més a més de la meua pròpia vivència, quan es va conèixer, altres persones, el que jo vaig denunciar estava tan estès i tan normalitzat que altres persones es van assabentar en aquell moment que no era correcte, que no era legal. I llavors em van dir que coneixien de més casos, però que precisament veient que hi havia una llei de protecció i una autoritat de protecció que no protegien a la pràctica, ja no gosaven de denunciar. Llavors l'efecte dissuasori que hauria de tenir és just tot el contrari. És veure que existint lleis, existint autoritats, no tindràs una protecció real i justament allò és on cal incidir i on cal revertir la situació, perquè la gent el que veu és que denunciant et represaliaran sense cap conseqüència.

Precisament va sortir fa poc unes notícies de l'alertadora de la DGAIA, que diu que té por a tornar. Si la protecció fos eficient, no hauria de tenir por a tornar. I té por perquè sap que, si li fan represàlies, aquestes ni s'anul·laran, es continuaran produint, que és una mica el que em va passar a mi, no?

Javier Ramírez Gutiérrez

No creo que usted ha dado la clave, que es lo que yo, al final, quería preguntar desde la experiencia, porque una cosa es desde la bancada política en que nosotros podemos legislar, tenemos la capacidad para ello, pero ustedes lo han vivido, lo han sufrido y lo han padecido.

La pregunta era porque, teniendo una Fiscalía Anticorrupción que debería actuar en consecuencia, si lo que es la Oficina Antifraude, en vez de resolver estos expedientes, lo que está haciendo de parapeto precisamente para ralentizar todo este proceso, que es lo que estamos viendo en muchos expedientes. Entonces, claro, nosotros tenemos recelo de cómo se está actuando en consecuencia y, por tanto, me gustaría muy brevemente, porque tengo poco tiempo, es: ¿Cómo valoran el motivo por el cual argumentan, el anterior director de la Oficina Antifraude, el motivo por el cual no ha sancionado, al margen de tener una legislación perfectamente encaja jurídicamente para poder hacerlo y no lo ha hecho?

Y, por último, el tema del Síndic de Greuges. Mire, yo les voy a hacer una pequeña reflexión. Es que si seguimos precisamente el procedimiento que pasa, si cualquier vecino coge y denuncia al Síndic de Greuges, lo que pasa es exactamente lo mismo que pasa con la Oficina Antifraude, que envían un expediente, una queja o una denuncia a la parte denunciada. La parte denunciada, como cualquier ayuntamiento, lo que ha pasado le dan respuesta el secretario o el interventor de turno y con eso se queda ahí y no va a más. Entonces, claro si se va a ser el resultado del Síndic de Greuges o de la Oficina Antifraude, pues quizás la recomendación sería que denuncien a la Fiscalía Anticorrupción.

Entonces, claro, la pregunta es la siguiente: Realmente, actualmente, como está gestionado y como se está llevando a cabo, ¿funciona la Oficina Antifraude? Esa es la pregunta que me gustaría resolver.

Gracias.

Una representant del col·lectiu d'alertadors

Bé, jo com a apunt, el síndic, o sigui el que volem, és una autoritat que assumeixi les seves competències i que compleixi. Si ha de ser l'oficina, doncs estaríem encantats, sigui quin sigui el Síndic de Greuges. Jo crec que sobretot es planteja pel tema de l'empatia i la proximitat, que com a mínim t'atenen, que jo m'he trobat mesos, un any i mig totalment desassistida i abans, mesos i mesos sense rebre resposta, amb el que el neguit i l'angoixa és totalment desorbitat. Llavors allò ja es veu que és una operativa o una forma de funcionament totalment defectuós.

Després, si les entomés el síndic o qualsevol altre, sempre serà tenint en compte que ho entomen com a autoritat, autoritat independent que li atorga la llei i les competències, perquè ara, per exemple, fan només recomanacions. Serien entomant totes les competències de la llei. Si per fer-ho ha de ser una autoritat independent realment d'aquestes, doncs que així sigui, però ha d'assumir les competències.

La presidenta

Gràcies. Continuaríem ara amb el Grup Parlamentari dels Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. I gràcies per la compareixença. Ens hem vist ja diverses compareixences, també amb reunions que hem tingut i, per tant, reiterar de nou, doncs, l'agraïment no només per a la compareixença, sinó també per la tasca que esteu fent amb reconeixement de la figura de les persones alertadores.

Parlo dels últims i, per tant, moltes de les coses que voldria haver plantejat ja les heu anat contestant. Us demanaria quins continguts imprescindibles per a la futura llei, jo crec que ja els heu una mica marcat. Sí que, i una mica com a continuació amb la intervenció anterior i com que estàveu també parlant d'això de la figura del Síndic o de quin paper jugaria el Síndic o l'oficina, si voleu ampliar, perquè us heu quedat ara la resposta a mitges. I, en aquest sentit també, la meva pregunta va en el sentit si és el Síndic qui assumeix això, quin paper li queda a l'Oficina Antifrau? Perquè si precisament és aquest, això suposaria que l'Antifrau, en la pràctica, quedaria buida de contingut? No sé si aquest perill també l'heu valorat amb la proposta.

Oriol Camacho Martí (representant del col·lectiu d'alertadors)

Bé, moltes gràcies per les preguntes. Bé, el contingut de la futura llei una mica és el que hem anat comentant amb les nostres exposicions. L'arquitectura institucional que lliga amb la segona pregunta, que és el tema del Síndic, en això el que defensem és el model francès, és a dir, la separació de la protecció de l'alertador, que assumiria el Síndic, amb la corresponent potestat sancionadora, i l'OAC es convertiria en una agència anticorrupció, una agència de persecució del frau, d'investigació de casos de corrupció, com és l'Agència Anticorrupció francesa. Però separar les dues

funcions, com comentava, més enllà del que estableixen els principis de Venècia – em sap greu ser reiteratiu– però més enllà del que diu la normativa europea, pel tema de concentració de competències, jo crec que no és bo que les dues es tinguin, perquè es poden produir aquests biaixos que comentàvem, no? Al final, és possible que l'OAC, com a agència anticorrupció o de protecció per dir-ho així contra el frau, no vegi consistència a la denúncia i, per tant, cregui que això no prosperarà a nivell administratiu i a nivell judicial. I d'això infereixi que llavors la protecció que cal donar a l'alertador no és suficient.

Llavors jo penso que no és bo que les dues competències, perquè al final no s'ha de prejudicar si el que ha denunciat l'alertador és una infracció o no. El que ha de fer, el que ha de valorar és si ho ha fet de bona fe i si té una certa versemblança, d'acord? De fet, en el món anglosaxó, moltes vegades aquestes qüestions es dirimeixen amb procediments de mediació. Aquí perquè som més de sang calenta, per dir-ho d'alguna manera, però a vegades, seient-nos en una taula i aclarir entre l'alertador i la persona que es considera que ha comès una irregularitat s'arriba a un acord de com millorar el procediment. Estem bastant lluny de tot això, lamentablement, però que, al final, a vegades es barregen les coses i, per això, crec que no és bo que la competència recaigui sobre el mateix òrgan les dues funcions, d'acord?

Lluís Mijoler Martínez

D'acord. En aquest sentit, probablement també té a veure amb la càrrega de la prova. Si el pes de càrrega de la prova es situa bàsicament en l'alertador i que això fa que hi hagi un perjudici previ i, per tant, impedeixi després la figura de protecció de represàlies. És a dir, en aquest sentit, la llei també hauria d'incorporar aquest plus de protecció en el sentit de prevenir les possibles represàlies, hi hagi o no hi hagi després una formació d'expedient o arribi a les conclusions que pugui arribar. Va en aquest sentit el que diem amb aquesta diferenciació, no?

Després, també ho he dit, però sobre que la futura llei catalana hauria d'anar més enllà del que ja estableixen les directives europees i la normativa estatal vigent. Crec que això ha quedat clar. Us faig una altra pregunta sobre també què penseu de si..., a qui hauria de protegir exactament la llei? És a dir, quin és l'àmbit d'aplicació de la

lleï? Única i exclusivament a personal de l'administració? O en molts casos, que hi ha externalització de serveis, hauríem d'entendre que també treballadores d'empreses contractistes, concessionàries, altres àmbits que estiguin vinculats al servei general o s'hauria de centrar exclusivament en l'àmbit de personal de l'administració.

Una representant del col·lectiu d'alertadors

Bé, pel que tinc coneixement, el tema de l'àmbit subjectiu va ser un tema que va ser molt molt, molt qüestionat quan es va aprovar la llei 2/2023 i llavors ara, a la catalana, seria una de les qüestions que es podria ampliar. Però jo, malgrat això, tornaria a la base de partida, perquè si s'amplia l'àmbit subjectiu, però després l'efecte, la conclusió és que detecten represàlies i no hi ha cap conseqüència, no serveix de res. Llavors ha d'anar a la base de partida, quines són les qüestions que estan fallant i anar a esmenar-ho.

I reflexionar també sobre quines coses es poden fer ara, independentment d'una nova llei, com que poden haver-hi mesures com a diferents velocitats i no delegar-ho tot a no està funcionant perquè hem de fer una nova llei, que serà molt millor. I després, quan arribi la nova llei, que ja serà la garantia, novament apareixeran nous obstacles per novament no aplicar-ho, no?

Llavors també fent un matís al tema de les funcions que té ara Antifrau, pel que tinc entès, també hi ha dos grans departaments, o bé si s'inclou el de protecció, serien tres o diferents àrees d'actuació, no? Està, per una banda, el tema de la prevenció de la corrupció o del frau. Això seria una part. L'altra és les denúncies que es fan, que és on s'aglutina el gruix principal dels recursos a dia d'avui, pel que tinc entès, i potser em van dir que hi havien cinc persones, de les setanta que estarien destinades a protecció, amb el que és molt residual. Per això és important també blindar els recursos que es destinen. I malgrat m'han dit cinc, jo només tinc constància de dos, amb el que és molt irrisori. Es parla molt d'això, però a efectes pràctics els recursos que s'hi destinen acaben sent molt minsos. No hi ha consciència.

La presidenta

Gràcies. Passaríem a l'últim grup. En aquest cas seria el Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar. Gràcies.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Primer de tot, gràcies als compareixents. La llàstima de ser l'última és que moltes de les preguntes que tenia preparades, sobretot vist que des del passat mes de setembre es va aprovar la memòria preliminar, l'han feta els meus companys, així que m'agafaré una reflexió, no?

La reflexió és que he vist que tots estem d'acord que hem de millorar tots els sistemes de protecció. També volia trencar una petita llança a favor de l'Oficina Antifrau perquè, al final, ha semblat que tot ho fan malament i jo crec que fan una bona feina, però que sí que s'ha de continuar reforçant el que no es fa bé o el que no..., o el que no es fa. És a dir, sense posar en dubte, eh? Vull dir, però sí que és veritat que fan una altra feina que és de valorar.

També comentar-li al diputat Cornellà de la CUP que no es van contestar des del Govern perquè l'Oficina Antifrau depèn del Parlament, no del Govern, que potser hauríem de veure com es pot fer aquesta pregunta en un altre espai que no sigui el Govern. Per això no es va contestar, perquè he fet la consulta del que has comentat i em deien això.

També dir-los als senyors de VOX que ells parlen que no tenen cap denúncia, cap alertador. Òbviament, perquè ells no han governat en cap administració de Catalunya. Espero que no ho facin, no ho facin mai. I que parlin de corrupció quan ells tenen el cas Revuelta és més que curiós. Perdonin que utilitzi aquest moment, però és que ho volia contestar, perquè a vegades se'ns oblida el que fan uns altres.

El moment que... Tornant a la llei, que és l'important, pel que vostès han vingut, el moment que la llei, el projecte de llei, entri al Parlament, volem dir que els cridarem perquè vinguin a fer les compareixences i poder centrar-nos, sobretot, en quines són les millores que vostès proposen, perquè al final el que necessitem persones que ho hagin viscut perquè puguin dir-nos què necessitem millorar i què no de la llei.

Fitxer 29CAI8

I donar-los les gràcies per venir.

Li he dit a la Marta que deixava els meus minuts, perquè acabéssiu de contestar, a ella, que se li havia quedat la pregunta. Així que una altra vegada, gràcies i aquí ens teniu pel que necessiteu.

Oriol Camacho Martí (representant del col·lectiu d'alertadors)

Molt bé, moltes gràcies. Bé, nosaltres avui estem aquí preocupats per parlar de les funcions de protecció de l'OAC. Jo en cap moment, per dir-ho així, he qüestionat altres funcions. Per exemple, fan una tasca molt bona de pedagogia, de difusió, de cultura, per exemple, de compliment normatiu. Quan parlo que hi ha poca cultura de protecció, començant per la pròpia OAC, això no treu que estiguin fent un esforç, per exemple, de difusió. També de suport a les entitats locals, per exemple, petites que no tenen una estructura administrativa, doncs, musculada per poder implantar els canals interns de denúncia. I, en aquest cas, evidentment, s'ha d'estar al costat, perquè puguin construir tota aquesta normativa, aquests canals interns de denúncia i tota aquesta normativa, per dir-ho així, que han de desenvolupar que, en molts casos, doncs, per manca de recursos, no ho poden fer. Per tant, des d'aquest punt de vista, res a dir.

Des d'un punt de vista d'investigació, desconec com funciona. Sí que és veritat que hi ha un percentatge molt baix de denúncies que investiguen. Això no treu que la remetin als òrgans que per competència els correspon, però també és un àmbit que no tinc prou informació per valorar, prefereixo no fer-ho, no?

En tot cas, sí que voldria comentar una mica el que ha dit el diputat Mijoler, de a qui creiem que hauria de protegir la norma, que és un tema bastant nuclear i bastant interessant. Ja hi ha interpretacions que diuen que qualsevol persona que comunica, que creu que ha sigut, que ha vist o que ha sigut testimoni d'una conducta d'infracció normativa o de corrupció, amb independència de com se'l vulgui qualificar, ha de merèixer protecció. En aquest sentit, Xnet o l'Andrea Levy crec que ha fet unes al·legacions en el sentit que sigui qualsevol persona.

Vull dir, al final, imposar criteris formalistes de, no, com ets testimoni, no et podem protegir, però si al final, dins del marc europeu, cada país ha triat com defineix aquestes persones. La directiva europea parla de denunciants. Aquí a nivell estatal, hem decidit que sigui informant. En altres ordenaments com el francès han decidit que sigui alertador. Al final, el concepte que vulguem..., o sigui el mot que li vulguem posar a aquella persona ha de ser absolutament indiferent, si el que està fent és aixecar la mà per dir que hi ha hagut un cas de corrupció o una infracció normativa rellevant. Per tant, amb això s'ha de ser molt antiformalista i l'OAC lamentablement és molt formalista, amb això.

Llavors hi ha criteris aquí a Espanya, com els he comentat a la Comissió d'Esports, l'Eloy Velasco, que ha fet un llibre molt interessant sobre això, que és magistrat de l'Audiència Nacional, amb una lectura molt més oberta que fa l'OAC. Per tant, això és el que demanem, no que ja hi ha lectures molt més obertes de com s'ha d'aplicar la llei, però en tot cas, això no treu que la llei catalana pugui ser molt més ambiciosa i concretar que tant els facilitadors, tant els testimonis, tant els denunciants, evidentment, dins del sector públic –dins del sector privat, quan exerceixen competències públiques, delegades o de gestió indirecta, etcètera, etcètera– tot això dins l'àmbit subjectiu i l'àmbit material també de protecció, sigui el més extensiu possible, perquè aquí el que es tracta és d'evitar casos de corrupció que malmeten el patrimoni públic. Per tant, jo crec que aquest ha de ser una mica la finalitat, que els nivells de corrupció en general baixin. Per tant, contra més antiformalista sigui l'aplicació de la norma, molt millor.

Una representant del col·lectiu d'alertadors

D'acord. Jo volia fer un matís respecte que jo estic agraïda a l'Oficina Antifrau en el moment que em va declarar alertadora protegida, però jo entenc que els alertadors no volem un paper que digui que som alertadors protegits, sinó que la protecció serà real i efectiva, no? Llavors a la pràctica no s'ha dut a terme. Llavors jo, tenir aquell paper que després no ha tingut cap conseqüència, a mi això no m'ha suposat res, més enllà de dir, bé, gràcies, però no ha estat suficient.

Llavors, enllaçant-ho amb el tema de l'executivitat que deia la diputada Marta Vilalta, jo entenc que, un cop que adquireixen les competències de la llei 2/2023 i ja no són

només una oficina –que potser l'error ja ve del propi nom de la nomenclatura– que són autoritat independent, com a autoritat ja poden fer indicacions que són d'obligat compliment. El que no s'entén és que llavors ells dictin indicacions que poden incomplir o no incomplir, perquè llavors allò sí que no serveix de res. I ho tenen totes les altres institucions que pengen del Parlament. Llavors de la mateixa manera, jo crec que ells, el que els falta és creure's el paper que han de fer, donar una indicació clara, ferma i amb un termini: Heu de fer això en deu dies o quinze dies, que és el que fa a la GAIP o l'APDCAT. No estem demanant res diferent, no?

Llavors, com a últim punt, jo sí que puc dir del tema de la investigació, que allà tampoc funciona gaire bé, perquè precisament dins de la llei d'Antifrau hi ha un termini màxim per resoldre les investigacions de sis mesos, que si allò s'hagués resolt en temps, en el meu cas, també m'hauria donat una protecció. Llavors es veu que les investigacions també s'allarguen i també es demoren. I una de les persones que ja havia denunciat és la que es va identificar, que podia ser que m'hagués estat fent totes les represàlies o hagués tingut un paper rellevant o important al respecte, amb el que allò es va anar demorant moltíssim. I a mi em va incidir tant en una banda com en l'altra, no?

La presidenta

Moltes gràcies als compareixents que avui ens acompanyen amb aquesta exposició i amb aquest debat per part dels grups parlamentaris per exposar aquesta realitat i, sobretot, per informar sobre aquest contingut que ha d'incorporar la futura llei dels alertadors.

Moltíssimes gràcies.

I procediríem, a continuació, al següent punt de l'ordre del dia, que seria la proposta de resolució per a la creació d'un fons de sobirania tecnològica presentada pel grup parlamentari dels Comuns, que té un temps de tres minuts per a l'exposició. Perdó, perdó. Doncs esperem uns segons.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Reprenem el punt de l'ordre del dia.

Proposta de resolució per a la creació d'un fons de sobirania tecnològica

250-00850/15

Amb aquesta proposta de resolució sobre els fons de sobirania tecnològica per un temps de tres minuts, en aquest cas, el Grup Parlamentari dels Comuns que ha presentat la proposta.

Gràcies.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, avui la sobirania tecnològica és un dels nous fronts democràtics. I ho és per una raó molt clara: les nostres institucions, els serveis públics i l'economia funcionen gràcies a sistemes tecnològics que no controlem. I aquesta és una de les grans paradoxes del nostre temps. Les democràcies depenen cada cop més de sistemes tecnològics que no governem, i això és un risc democràtic, econòmic i estratègic i és més que evident.

Per això, portem aquesta proposta de resolució: per avançar en sobirania i per avançar en democràcia. I el que plantegem és molt concret. Primer, la creació del fons de sobirania tecnològica de Catalunya, un instrument de política pública per mobilitzar recursos i orientar-los cap a objectius estratègics de país: infraestructures digitals, programari obert, ciberseguretat, intel·ligència artificial amb garanties i suport al teixit tecnològic local. No parlem només de finançar projectes, parlem de construir capacitat tecnològica pròpia.

Segon, l'elaboració d'una estratègia catalana de sobirania tecnològica 26-30, per definir objectius, els eixos d'actuació i la governança del propi fons, perquè no sigui un instrument aïllat, ha de formar part, doncs, d'aquesta política de país. Tercer, la constitució d'un consell de sobirania digital de Catalunya per garantir la transparència, l'orientació cap al bé comú i la participació dels diferents actors,

l'administració, la recerca, l'empresa i la societat civil. Per tant, avançar en democràcia.

Quart, la integració del fons en els programes europeus existents. I cinquè, un element clau, impulsar el programari lliure i de codi obert en la contractació pública. No hi ha sobirania tecnològica possible si continuem basant els sistemes públics en solucions tancades i dependents de grans proveïdors.

I no partim de zero. En el darrer debat de política general de 2025, aquest Parlament ja va acordar avançar en aquesta direcció i en l'acord de pressupostos fallit també es va incorporar el compromís de crear aquest fons. Per tant, avui no obrim un debat nou. Estem fent un pas més per concretar-lo, per construir sobirania nacional en clau democràtica i de justícia social. Estem construint consens i la capacitat efectiva d'acció política.

I acabo amb una reflexió. Fa poc el Parlament Europeu aprovava l'estratègia europea de sobirania tecnològica i infraestructura digital, en el que reconeixia explícitament la necessitat de reduir dependències externes i reforçar capacitats pròpies. I les dades són clares. Una part molt significativa dels serveis de núvol que s'utilitzen a Europa estan en mans de grans proveïdors extracomunitaris i una proporció molt elevada de les dades es troben allotjades fora de l'àmbit de control europeu.

Aquesta és la fotografia d'avui dia en clau de sobirania tecnològica i Catalunya no pot limitar-se a consumir tecnologia. Per això, és imprescindible combinar regulació amb inversió pública estratègica per garantir que la digitalització respongui a l'interès general, per reforçar la capacitat institucional i per promoure tecnologies obertes, auditables i orientades al bé comú. Cal que pensem políticament la tecnologia implementant models per governar-la. Només així garantirem que la tecnologia contribueixi a reduir desigualtats socials en lloc de reproduir-les i amplificar-les.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que ha presentat esmenes referent a aquesta proposta. Ah, perdó.

Primer el Partit Socialista i Units per Avançar, que també havia presentat proposta, el diputat Becerra.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Gràcies, presidenta. Des del nostre Grup Parlamentari de Partit Socialistes de Catalunya i Units per Avançar, valorem positivament aquesta iniciativa. Volem agrair al grup de Comuns la bona entesa que hem tingut en la transacció que hem dut a terme i, amb les línies generals, perquè aquesta proposta forma part ja d'un dels acords assolits entre Govern i Comuns i, per això, donarem suport en la seva gran majoria.

La sobirania tecnològica és avui un element central per al progrés econòmic, la cohesió social i l'autonomia estratègica del nostre país. En un context global marcat per la competència tecnològica i les dependències externes, Catalunya ha de ser capaç de reforçar les seves capacitats pròpies, especialment en àmbits com la intel·ligència artificial, la ciberseguretat i les infraestructures digitals.

Ara bé, aquest objectiu està claríssim que sense recursos no farem res. I en aquest sentit, no només recursos propis, com podrien ser els pressupostos, sinó també aliens, no?, estatals, europeus i especialment europeus, en la cooperació entre regions i amb instal·lacions d'infraestructures digitals, no?, podem dir.

Dit això, també és just reconèixer que no partim de zero,

Fitxer 29CAI9

que hi ha hagut una evolució i un marc establert ja des del Govern, que està desplegant polítiques actives en aquesta direcció amb suport en centres tecnològics i la inversió en projectes de recerca, desenvolupament, *start-ups deep-tech* o instruments de fons d'inversió en tecnologia avançada. I, per exemple, volem destacar també l'Observatori d'Ètica d'Intel·ligència Artificial, amb col·laboració de la Generalitat amb la Universitat de Girona, que precisament va per analitzar la intel·ligència artificial i tots els algorismes que s'apliquen, no?

En aquest sentit, la línia centrada en centres tecnològics, la proposta que es fa també molt, molt encertada. La creació d'un nou fons, aquest nou fons pot permetre

realment que ens coordinem i impulsem i donem suport a tota aquesta estratègia i, sobretot, reforçar el teixit tecnològic però sense tancar-nos a tot el que vingui d'institucions europees i estatals.

La definició de l'estratègia catalana de sobirania també és un marc que ja té molt conscient el Govern de la Generalitat, molt encertat també l'ús de programari obert. Com més obert sigui, més transparent i més possibilitats de veure si es respecten els drets humans i tot el marc normatiu. Per tant, el programari lliure és molt encertat.

I, en definitiva, acabo perquè s'està acabant el temps amb un simple que a cooperar amb el món, hem de dir que sí, però no podem quedar atrapats en dependències que comprometen la nostra autonomia. En aquest sentit, tot el que sigui dependències hem de dir que no, però sense tancar-nos, encara que apostem per la sobirania tecnològica, no tancar-nos sinó garantir que podem decidir perquè es tracta de protegir els drets de la ciutadania, reforçar la nostra economia i, en definitiva, fer un país més fort. I agrair una altra vegada al grup de Comuns les transaccions fetes.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que també ha presentat esmenes a aquesta moció..., proposta.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies. En primer lloc, des d'Esquerra, volíem agrair la presentació d'aquesta proposta de resolució del grup parlamentari dels Comuns. Construir i guanyar espais de sobirania és un dels objectius que tenim i que volem per Catalunya i en l'àmbit tecnològic i digital la sobirania també és clau. De fet, podríem dir que és nuclear. Ara s'explicava.

Ho veiem amb el context actual, amb els temps que corren, on els [# 00:02:38] són els que imposen les normes, dominen els algoritmes sense transparència ni ètica, només enfocat al control i també als beneficis econòmics propis, fins i tot amb usos militaristes. Catalunya té competències, tenim competències i tenim un ecosistema que pot fer possible aquest guany de sobirania en aquest àmbit i que volem

potenciar. Cal l'ambició, això sí, creiem que la proposta va en aquest sentit i també li demanem al Govern que vagi en la mateixa direcció.

Compartim, per tant, aquesta proposta amb la creació del fons de sobirania tecnològica de Catalunya que pugui finançar projectes de programari obert, d'infraestructura digital pública, d'intel·ligència artificial ètica i també en l'àmbit de la seguretat, i també el suport a pimes i aquest ecosistema, com ara parlàvem.

També estem d'acord en poder elaborar l'estratègia catalana de sobirania tecnològica, constituir un consell de sobirania digital de Catalunya, evidentment, garantir-ne el finançament adequat i alineat amb els programes europeus, impulsar la llei de dades i d'infraestructures digitals públiques i promoure la sobirania també en el programari, en els algorismes amb programari lliure i de codi obert, en la contractació pública per la independència de les grans corporacions tecnològiques amb matrius fora d'Europa.

De fet, una de les esmenes presentades va en aquesta direcció, reforçar aquesta idea de la independència de tot el que és el programari lliure i la sobirania en aquest sentit. També una altra esmena que hem presentat va en la direcció de promoure la contractació pública també en els sistemes de núvols, amb els servidors que estiguin ubicats a Catalunya i amb aplicacions i bases de dades realitzades també en el marc de la Unió Europea. I una de les altres esmenes que també s'ha incorporat ha estat en un punt introductori, situant el tema de la sobirania tecnològica, és a dir, definir de què estem parlant, perquè així sabem tots, ho entenem tots de la mateixa manera, manifestem.

En aquest sentit, no sé quant temps em queda, presidenta. En tot cas, acabo ja. Dèiem... (*Remor de veus.*) Perfecte, gràcies. Dèiem en aquest punt, doncs, de situar la sobirania tecnològica, manifestar que aquesta sobirania tecnològica és la capacitat del país de decidir, de desenvolupar, de governar i de protegir tots els processos digitals essencials, sense dependències crítiques d'actors externs que posen en risc aquesta autonomia democràtica, el teixit econòmic o els drets de la ciutadania.

Parlem, per tant, d'una qüestió estratègica cooperar amb el món, com ara també es deia, però sense quedar sotmesos a vulnerabilitats estructurals. Hi havia un parell

d'esmenes més, més enfocades a sobirania industrial o a formació i talent, que no s'incorporen, perquè ja feien una passa més endavant en la concreció de l'estratègia, que ja anirem treballant, això sí.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada i secretària primera de la Mesa, la diputada Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, doncs, agrair aquesta moció..., ai, aquesta proposta de resolució que presenten els comuns, perquè hi ha coses en les que coincidim. Catalunya, de fet, ha estat, és i serà una nació amb vocació sempre de lideratge. I avui, en ple segle XXI, la llibertat d'una nació no es mesura tant per les seves fronteres, sinó per la seva capacitat de decidir sobre els seus bits, les seves dades, els seus algoritmes. Per tant, compartim la diagnosi. Catalunya necessita sobirania tecnològica.

Ara bé, senyors dels comuns, sempre hi ha aquesta diferència de model entre nosaltres. Vostè parlen més d'una Catalunya que vol gestionar la dependència i nosaltres d'una Catalunya que vol exercir la independència. Vostès ens presenten una proposta farcida de consells, de comitès, d'observatoris i noves lleis. Per tant, més burocràcia per un sector que precisament el que necessita, doncs, és més agilitat.

Per tant, davant de la seva proposta, des de Junts per Catalunya voldríem fixar tres condicions irrenunciables. La primera, la sobirania és competitivitat. No volem un fons de sobirania que serveixi per repartir subvencions de subsistència. Volem un instrument financer potent, que injecti capital a les nostres pimes tecnològiques i als nostres centres de recerca. De fet, l'objectiu no ha de ser resistir, sinó que ha de ser que el proper gran estàndard d'intel·ligència artificial o ciberseguretat europeu porti el segell *made in Catalonia*. I, per això, ens cal una dotació pressupostària de molt més abast, entre 30 i 50 milions d'euros anuals per ser realment rellevants a escala global.

La segona, fem-ho més fàcil. Vostès volen crear el consell de sobirania digital. Nosaltres el que volem és menys reunions i més execució. Catalunya ja té una agència de ciberseguretat. També té centres tecnològics de referència, com l'Eurecat o el BSC. Per tant, el que demanaríem és no duplicar estructures. Posem els recursos directament a les mans dels que ja gestionen, perquè la sobirania no es guanya en una taula de diàleg sectorial. Es guanya als laboratoris i a les empreses.

I la tercera, Catalunya ha de ser un node de la llibertat digital europea. La nostra escala és Europa. Estem d'acord a integrar-nos en els programes europeus, però no per ser-ne uns mers compradors, sinó per liderar els consorcis d'infraestructures digitals. Volem que el Sovereign Tech Fund català sigui el mirall del model alemany, un fons que assegura que les infraestructures crítiques de codi obert són segures, lliures i, sobretot, que no depenen de gegants tecnològics de fora de la Unió Europea.

Per tant, per acabar, jo li diria que ens trobarem amb l'intervencionisme que frena el talent. Ens trobaran en la col·laboració publicoprivada, en l'aposta pel programari lliure com a eina d'eficiència i en la creació també de riquesa. De fet, el que volem és una Catalunya sobirana, sí, però una Catalunya sobirana, perquè és forta, competitiva i capdavantera, perquè només qui té tecnologia pròpia pot decidir el seu propi futur.

I ja per acabar, presidenta, dir que amb la majoria de la proposta ens abstindrem. Votarem a favor de la transacció del Partit Socialista, recordant per això que ja que ho proposen aquí, per què no ho fan a Barcelona, on governen. I després amb la resta de punts, ens abstindrem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, el diputat Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. La proposta que ens presenta avui els comuns pretén impulsar una mena d'autarquia digital a Catalunya. I davant d'això, evidentment, nosaltres no podem fer una altra cosa que votar-hi en contra. I no ho fem perquè això ens recordi a models d'èxit, models d'èxit per vostès clar, com Cuba, on per cert, aquesta setmana hem pogut veure el seu exlíder i segur que encara això sí, líder espiritual, Pablo Iglesias, explicant les suposades bondats i benestar i la llibertat que es respira a Cuba. I la veritat és que no m'estranya, perquè tot això ho feia, evidentment, des d'un hotel de cinc estrelles i *sin faltarle de ná*. Comunistes, sí, però «tontos», no.

En qualsevol cas, i tornant al tema en qüestió, que des del Govern de la Generalitat es pugui impulsar una mena de sobirania tecnològica competint amb el desenvolupament de programari i infraestructura amb grans actors globals, doncs a nosaltres ens sembla senzillament una broma, perquè creuen de veritat que la Generalitat pot competir amb les grans tecnològiques mundials? Amb quins recursos? Això serà encara a costa encara més de saquejar impostos als catalans? Doncs nosaltres els diem que no, gràcies, perquè, ja ho saben, les grans companyies tecnològiques operen amb pressupostos que, evidentment, multipliquen per centenars qualsevol partida pressupostària d'una comunitat autònoma. Inverteixen milions d'euros anuals en recerca, en desenvolupament, en captació de talent global i també amb la possibilitat de treballar a nivell d'escala planetària. I pensar que una administració com la nostra pot situar-se en aquesta mateixa lliga és senzillament, i seré molt suau, poc realista. Però el realisme em sembla que a vostès els és igual, perquè vostès el que pretenen és que tot sigui públic, que tot sigui de l'Estat i així poder-ho controlar tot. I, per tant, evidentment doncs hi votarem en contra.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del grup de VOX en Catalunya, el diputat Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Diuen voler lluitar contra els grans magnats i les corporacions estrangeres i és curiós, perquè mentre aquí es vesteixen de

revolucionaris digitals, els seus líders no tenen cap problema a agafar l'avió i anar-se'n als òscars o tractar-se amb aquestes mateixes elits globals que diuen combatre. Vostès, amb propostes com aquesta, busquen posar-se la medalla en fòrums internacionals globalistes, però la realitat és que són vostès els principals esclaus de les causes d'aquests magnats. Apliquen les seves polítiques de desindustrialització i les seves agendes ideològiques, mentre que el ciutadà del carrer no arriba a final de mes. Mentre vostès somien amb consells de sobirania digital o on no col·locarien ningú que sabés del tema, VOX seguirà al carrer amb els veïns escoltant els problemes reals, la inseguretat, la falta d'habitatge i l'asfíxia fiscal.

Sobre els punts específics de la seva proposta, el fons, l'estratègia, el consell i la llei de dades de Catalunya, la nostra posició és clara: votem en contra. Si Espanya necessita reforçar la seva independència tecnològica enfront de les potències estrangeres, ha de fer-se des del govern de la nació amb una estratègia única que aprofiti la força de tot l'Estat.

Contra la duplicitat, crear lleis, consells i estratègies a nivell regional, quan la necessitat és nacional és tan sols una excusa per a crear més estructures paral·leles, més càrrecs a dit i més despesa política innecessària que paguem tots. No necessitem disset agències de ciberseguretat ni disset estratègies d'intel·ligència artificial distintes. Això només genera inseguretat jurídica i feblesa estratègica. I respecte a imposar el programari lliure per decret en l'administració, és una altra ocurrència que ignora la realitat tècnica i l'eficiència.

Acabo, el sector públic ha de contractar el que millor funcioni i el que sigui més segur per a les dades dels ciutadans, no el que encaixi millor en els seus prejudicis ideològics i el seu menyspreu per la propietat privada i la propietat intel·lectual.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del grup parlamentari de la CUP.

Dani Cornellà Detrell

Sí. Gràcies. Nosaltres donarem suport a la proposta, perquè és evident que a Catalunya i la majoria de països tenen una dependència tecnològica, sobretot amb

els Estats Units, quasi total, alhora que és veritat que aquesta dependència pot generar, com ara hem vist el Trump, doncs, fer aquesta guerra il·legal, doncs també un dia se li pot ocórrer, amb les seves grans ocurrències que té, de prohibir a les tecnològiques donar suport fora del seu país. I això provocaria actualment el col·lapse del nostre país i de molts països europeus. I aquesta és una realitat, la dependència que tenim. Per tant, aquí tot el que sigui treballar i fer un fons de sobirania per treballar per no dependre de la manera com ho tenim ara de països i menys de governs com el de Trump, pensem que hi hem de donar suport.

Per altre costat, aquí tots estem totalment lligats de peus, majoritàriament, a Microsoft. I aquí cal recordar que, per exemple, Windows 11 l'ha deixat de fer en català. És a dir, un menyspreu cap al nostre país. Per tant, hem de començar a treballar i a buscar alternatives, alternatives que estiguin fent des de la pròpia societat civil, com pot ser el programari lliure.

I una altra qüestió que també cal tenir en compte és que la intel·ligència artificial ens hem de posar també a treballar-ho, perquè se n'està fent un mal ús per certes empreses que aprofiten aquestes tecnologies, en lloc de per millorar la societat, obrir nous mercats

Fitxer 29CAI10

obrir noves feines, etcètera, doncs, ho aprofiten per fer fora treballadors i això suposarà, a la llarga també, que els preus de les llicències d'Office pugin molt de preu, amb tots aquests acomiadaments de professionals del sector. Per tant, aquí cal fer una feina, una feina des del nostre país, doncs, per, si més no, en un termini raonable, no ser dependents tecnològicament d'altres països.

La presidenta

Gràcies. I, finalment, per posicionar-se sobre les esmenes presentades i també sobre les diferents votacions que han demanat els grups i les transaccions, el diputat Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, la proposta es veu, crec que enfortida amb les aportacions que s'han fet tant des del Grup Socialista com d'Esquerra Republicana. I volem dir-ho clarament aquest és el camí: construir majories per avançar en la sobirania tecnològica del país, aprofundir en la definició del concepte, prioritzar el programari lliure i de codi obert o els sistemes de núvols de proximitat en la contractació pública, o integrar els programes europeus existents per tal de maximitzar el finançament. Són aquestes aportacions que hem consensuat amb PSC i Esquerra Republicana, que us hem donat les propostes de transacció i, malauradament, no acceptem les dues últimes d'Esquerra Republicana, perquè creiem que van més enllà del que hauria de ser aquesta proposta de resolució.

Queden vint segons. El PP, vagin fent. Si a qualsevol proposta seriosa, vostès diuen: «Sánchez, caca» o «Venezuela, Cuba» i no sé què, doncs fantàstic, aquesta és la seva aportació al país.

I a Junts, efectivament, tenim un model diferent, sí, senyora, la sobirania no és llibertat sense democràcia per nosaltres. Vostès el que voldrien és el mateix model de tecnofeudalisme global, però fet a mida catalana. Vostès són els del patriotisme elitista. Nosaltres advoquem per la sobirania democràtica.

Gràcies.

La presidenta

D'acord. Passaríem a la votació, com dèiem aquest... (*Remor de veus.*) Però seria aquest posicionament que ha fet el... (*Remor de veus.*) Sí, si pot fer referència a les transaccions que s'han fet i perquè quedi clar en el guió de votació.

Lluís Mijoler Martínez

Sí. Les llegeixo. Estan aportades per escrit, però l'esmena transaccional 1, que seria amb el grup Socialistes i Units per Avançar i el Grup Parlamentari de Comuns és modificar l'apartat 4, que quedaria redactat com: «Demandar que el pressupost de la Unió Europea a llarg termini afavoreixi el finançament d'infraestructures científiques i tecnològiques, així com integrar el fons en els programes europeus existents per tal de maximitzar el finançament europeu i afavorir la cooperació interregional europea en matèria de sobirania digital».

Amb Esquerra Republicana, la primera esmena transaccional seria d'addició a l'encapçalament. Per tant, dir que «el Parlament de Catalunya manifesta que la sobirania tecnològica de Catalunya és la capacitat del país de decidir, desenvolupar, governar i protegir tots els seus processos digitals essencials, sense dependències crítiques d'actors externs que posin en risc l'autonomia democràtica, el teixit econòmic o els drets de la ciutadania. És una qüestió d'autonomia estratègica, cooperar amb el món, però sense quedar sotmesos a vulnerabilitats estructurals i per aquests motius, insta el Govern a...»

La segona esmena transaccional seria d'addició de l'esmena 2 i, per tant, un punt 5, que seria: «Promoure la sobirania en el programari i els algorismes emprats, prioritzant el programari lliure i de codi obert en la contractació pública de la Generalitat i en els seus ens, afavorint, consegüentment, l'optimització de recursos públics i la independència de grans corporacions tecnològiques, especialment d'aquelles amb matrius empresarials extracomunitàries».

I una última esmena transaccional també amb Esquerra Republicana, que seria addició d'un nou apartat 7 que és... Perdó, abans he dit un nou punt 5, no, seria... Substitueix el punt 5 i aquesta sí que seria d'addició d'un nou apartat 7, que és «promoure la contractació pública de sistemes de núvol on els servidors estiguin ubicats a Catalunya i utilitzin aplicacions de bases de dades realitzades a la Unió Europea, eliminant la dependència de bases de dades d'empreses amb matrius empresarials extracomunitàries».

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Ha demanat el Grup Parlamentari de Junts votació separada. Votació separada, seria del preàmbul que hi havia aquesta transacció que... Perdó, del preàmbul no, de l'encapçalament, que hi ha aquesta transacció que vostè ens explicava. I per altra banda, els punts 4 i 7. De quins punts?

Ivana Martínez Valverde

Nosaltres voldríem votació separada del punt 3 i del punt 6.

La presidenta

D'acord. Doncs procedim a la votació de l'encapçalament.

Vots a favor?

Deu vots a favor.

Vots en contra?

Set vots en contra i cap abstenció.

Passaríem ara al punt 3 i 6, es podrien fer conjuntament.

Vots a favor?

Sis.

Vots a favor?

Cinc vots a favor.

Vots en contra?

Tres vots en contra.

Abstencions?

Nou abstencions.

Quedaria aprovat aquest punt a l'haver-hi més vots favorables que contraris, el 3 i el 6.

I ara passaríem a la votació del 4 i el 7.

Vots a favor?

Tretze vots a favor.

Vots en contra?

Tres vots en contra.

Quedaria aprovat.

I la resta de punts, faríem votació conjunta.

Vots a favor?

Deu vots a favor.

Vots en contra?

Tres vots en contra.

Abstencions?

Quatre abstencions. Per tant, també la resta de punts quedarien aprovats.

Proposta de resolució sobre l'agilitació dels ajuts destinats als municipis afectats pel temporal Alice

250-00988/15

Procediríem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució de «garantiment» de... Perdó. Aquest ja l'hem substanciat. A la proposta de resolució sobre l'agilitació dels ajuts destinats als municipis afectats pel temporal Alice, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té un temps de tres minuts per a la seva exposició.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats, diputades. Avui parlem d'una qüestió molt concreta, que és ajudar de veritat les famílies, els autònoms i les petites empreses i els ajuntaments afectats pel temporal Alice a les Terres de l'Ebre.

I permetin-me que comenci amb una reflexió molt clara. Jo he estat a la zona en tres ocasions després d'aquest temporal. He parlat amb veïns, amb comerciants, amb autònoms i amb alcaldes, tots de diferent color polític que el meu. Vaig estar al bar de la Blanca, al Godall. La Blanca va veure com el seu bar, adquirit amb els seus estalvis de tota la vida, va ser arrasat en quinze minuts. Un testimoni, el de la Blanca, que impressiona moltíssim, no? I la Blanca, els alcaldes i els comerciants i empreses de la zona no només parlen de danys, que són gravíssims. Parlen sobretot de dos problemes: la burocràcia i que l'administració no està a l'alçada en moments complexos com és la gestió posterior a una catàstrofe. Aquesta és la realitat.

Persones que ho han perdut gairebé tot, que estan intentant tornar a aixecar la persiana del seu negoci o reparar casa seva i que, a sobre, s'han d'afrontar a una administració lenta, rígida i massa sovint allunyada del que està passant sobre el terreny.

Diputats, diputades, en situacions excepcionals calen respostes excepcionals. L'administració ha de ser àgil, ha de ser útil, ha de facilitar, no pot ser un fre. I avui, malauradament, massa vegades se sent just a això, que és un fre. Perquè mentre la gent necessita ajudes urgents, es troba amb expedients que no acaben mai; mentre necessiten liquiditat immediata, es troben en tràmits interminables; mentre lluiten per recuperar-se, continuen pagant impostos com si res hagués passat. I això, senzillament, no és acceptable.

La nostra proposta és clara i de sentit comú: agilitzar la concessió i el pagament dels ajuts, avançar els recursos i evitar que la reconstrucció suposi encara més pressió sobre els ajuntaments i sobre els veïns. Per això, deixin-m'ho dir clar: No hi ha prou en anunciar les ajudes. Cal que arribin i cal que arribin a temps, perquè una ajuda que arriba tard no és una ajuda, és un problema afegit.

La nostra proposta de resolució d'avui la presentem amb to constructiu. És una reflexió necessària en veu alta que cal afrontar, perquè les Terres de l'Ebre no necessiten més burocràcia, no necessiten més traves, no necessiten més pressió fiscal, necessiten una administració que estigui al seu costat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Donat que no hi han esmenes, procedim al torn de paraules per ordre. Per tant, té la paraula el grup de Junts, la senyora Freixa. Ah, no. Perdó, la senyora Ortiz

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, vicepresidenta. Com bé ha explicat el diputat Fernández, el temporal Alice va afectar de manera molt intensa a les Terres de l'Ebre, amb inundacions, danys importants en habitatges, negocis, infraestructures i amb una afectació directa a la vida quotidiana de molts veïns i veïnes. Davant d'aquesta situació, hi ha una realitat que sempre es repeteix: qui dona la primera resposta són els ajuntaments. Són els alcaldes, les alcaldesses, els equips municipals, els regidors i les regidores, els treballadors públics, els que estan a peu de carrer, els que donen la cara i els que actuen amb immediatesa per garantir la seguretat i començar la recuperació. I ho

fan sovint assumint responsabilitats que no els pertoquen i avançant recursos propis per fer front a despeses urgents de neteja, desallotjament o reparació de serveis bàsics.

Per això, el primer que volem fer des de Junts per Catalunya és un reconeixement explícit a aquesta feina. Sense els ajuntaments, sense els alcaldes, la resposta davant emergències com aquesta seria senzillament impossible. També és cert que des de la Generalitat es van activar línies d'ajut per fer front als danys, però aquí és on rau el problema principal. No és tant la manca d'anunci, sinó la lentitud en la seva execució i la càrrega administrativa que suposen.

Els ajuts arriben tard i quan arriben tard ja no responen a la urgència que els van motivar. Els ajuntaments han hagut d'assumir el gruix de l'esforç tensionant-los encara més. I això és el que no podem admetre. No pot ser que, davant d'una emergència, sigui a les Terres de l'Ebre o en qualsevol punt del país, cada vegada i, a més a més, més habituals, no es puguin agilitzar els tràmits en les resolucions. Per això votarem a favor d'aquesta proposta de resolució. I ho farem perquè compartim l'objectiu d'agilitzar els tràmits i, sobretot, els pagaments dels ajuts. I ho farem també perquè creiem que aquest no és només un debat puntual, sinó que és un fet, ja que s'ha convertit en estructural.

Els episodis meteorològics extrems no seran una excepció, sinó que cada cop seran més freqüents, i això ens obliga a repensar com responem com a país, amb més previsió, amb més coordinació i, sobretot, amb més agilitat administrativa. Cal simplificar procediments, reduir terminis i garantir que en situacions d'emergència els recursos arriben a qui realment els necessiten.

En definitiva, donem suport a aquesta iniciativa, tot i que considerem que és insuficient. No n'hi ha prou en reaccionar. Cal estar preparats, anticipar-nos i planificar amb previsió per poder actuar amb immediatesa i més agilitat. Les emergències exigeixen respostes ràpides i eficaces i, en aquesta direcció, hem de seguir treballant.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn ara del grup d'Esquerra Republicana. Té la paraula la senyora Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí. Moltes gràcies. En aquest cas parlem de les afectacions del temporal Alice, però hem vist altres danes o altres temporals que han afectat diversos territoris del nostre país, perquè en realitat són això, una realitat cada cop més habitual arreu del món, a Catalunya, en concret a les Terres de l'Ebre, a Alcanar com a zona zero també, de tot aquest impacte dels temporals. I, per tant, convé ser conscients d'aquesta cada vegada més normalitat dels impactes dels temporals i convé especialment adaptar-se al canvi climàtic i, sobretot, mitigar el canvi climàtic. Perquè això passa a causa d'uns efectes que provoquem també entre tots i totes i, per tant, sorprèn aquesta proposta de resolució que vingui del Partit Popular, que justament nega també aquest canvi climàtic.

Evidentment, estem d'acord amb l'agilització de la concessió i els pagaments de tots els ajuts pels ajuntaments, en concret, aquí el referent a les Terres de l'Ebre amb aquest temporal, com així ha passat amb la resta d'afectacions i temporals que han passat i que malauradament segueixen passant. Hi estem d'acord i hi votarem a favor, ja els ho diem. Els municipis per si sols veiem com no poden fer front a aquestes circumstàncies i, per tant, necessiten l'ajuda, l'acompanyament, el suport, en aquest cas de la Generalitat de Catalunya i amb qui puguin fer-hi front.

Per cert, una última cosa, també saben qui va impulsar les normes financeres i les lleis que asfixien als municipis, també a nivell econòmic i financer? Doncs també va ser el PP. Per tant, demanàriem una mica de coherència amb les propostes que proposen.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn del grup de VOX i té la paraula el senyor Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. És de justícia que els veïns de les Terres de l'Ebre que van patir la fúria del temporal Alice rebin el suport de les institucions. No som aquí

perquè la Generalitat es faci una foto lliurant un xec que trigarà tres anys a cobrar-se. Els ciutadans de les Terres de l'Ebre, igual que la resta dels espanyols, compleixen amb les seves obligacions fiscals. El que no és de rebut és que, quan arriba una catàstrofe, l'administració es parapeta en una muntanya de papers. Els diners dels impostos estan per a això, per a infraestructures, per a la neteja, per a la seguretat i perquè els negocis i les famílies recuperin la seva vida.

Si la Generalitat deixés de gastar milions en ambaixades ideològiques i a regar amb subvencions a entitats que només busquen la ruptura, hi hauria recursos suficients perquè els municipis afectats no haguessin de posar en risc les seves finances locals. El drama dels temporals no acaba quan para de ploure. El drama continua en els despatxos. La burocràcia actual és el principal enemic de la recuperació. No podem permetre que un alcalde o un petit empresari de la

Fitxer 29CAI11

zona hagi d'emplenar cinquanta formularis per rebre una ajuda que necessita avui, no dins de dos exercicis pressupostaris. En aquestes circumstàncies, els ajuntaments són la primera trinxera. És vergonyós que les administracions locals hagin d'assumir competències que no els toquen, mentre la Generalitat es perd en debats estèrils.

És per tot això que nosaltres votarem a favor.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. El torn del grup de Comuns i té la paraula el senyor Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresidenta. Bé, compartim la idea de fons d'aquesta proposta. Els ajuts han d'arribar ràpidament i han d'arribar bé. Per tant, sí, cal agilitzar els pagaments, les bestretes i els mecanismes de suport als municipis afectats. Ara bé, també volem dir clarament que aquesta proposta ens sembla insuficient, perquè presenta el problema com si fos només una qüestió d'un tràmit administratiu, quan el que vivim és una realitat molt més profunda. L'emergència climàtica ja està impactant de ple sobre els nostres pobles i ciutats.

No n'hi ha prou amb reclamar ajuts després del desastre. També cal parlar de prevenció, adaptació climàtica, protecció del territori, infraestructures resilients i, sobretot també de finançament local estable. I això vol dir actuar abans i no només després. Vol dir invertir en lleres, en drenatges, en manteniment, en protecció civil, en planificació urbana adaptada al risc, en reforç dels serveis públics. Vol dir deixar de tractar aquests episodis com si fossin excepcionals, perquè, malauradament, cada cop ho són menys i vol dir que tot això ha de sortir dels impostos.

També volem subratllar una altra qüestió: agilitzar no pot voler dir improvisar. Vol dir simplificar procediments, coordinar administracions, habilitar bestretes immediates i donar seguretat jurídica als ajuntaments. Però també vol dir garantir criteris clars, transparència i equitat, perquè els recursos arribin on realment més es necessiten.

Per això, des dels comuns defensem que la resposta del Govern ha d'anar en tres direccions: pagament ràpid i bestretes immediates als municipis afectats, suport tècnic i administratiu per a que els ajuntaments petits no quedin ofegats per la burocràcia i, tercer, un pla de reconstrucció i adaptació climàtica per Terres de l'Ebre. Perquè no es tracta només de reparar el que s'ha malmès, sinó de reduir la vulnerabilitat futura.

En definitiva, no posarem obstacles a una demanda que és justa i urgent. Però també toca dir la veritat: sense polítiques valentes de justícia climàtica i de reforç del món local, aquests episodis es repetiran. Els costos socials i econòmics seran cada cop més grans. Per tant, amb aquest esperit constructiu i exigent, des Comuns defensarem que s'acceleri l'arribada dels ajuts, que es protegeixin les finances locals i que aquesta cambra estigui a l'alçada del que el país necessita, una resposta conjuntural, però també una resposta estructural.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor Mijoler. Per tancar el torn, té la paraula el senyor Gimeno del grup socialista Units per Avançar.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Sí, bon dia. Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, diputades i diputats. De fet, sí, com ja s'ha dit, de fet, té una mica de gràcia, doncs, que el PP ens presenti aquesta proposta de resolució en que doni aquest recolzament, perquè en els ajuntaments, doncs perquè rebin totes aquests recursos posats a la seva disposició quan en la seva trajectòria més recent, aquesta confiança amb els ajuntaments no l'han demostrada massa. Per tant, aquesta és una primera reflexió.

La segona reflexió, crec que alguna altra diputada també ho ha fet, crec que cal fer en aquest episodi, però també en d'altres que s'han produït pels efectes meteorològics a d'altres punts, crec que el que cal fer amb caràcter previ és agrair els diferents serveis a les diferents autoritats, però especialment als alcaldes i alcaldesses de tots els colors polítics, doncs la seva entrega, la seva dedicació i que van intervenir durant els dies d'aquests aiguats de la dana Alice a les Terres de l'Ebre.

I, per tant, entenem també aquest to constructiu i ja avanço que donarem suport a aquesta proposta de resolució, com no pot ser de cap altra manera. Però el que és evident és que tot al més ràpid possible. Si els fets es van produir el 12 d'octubre, el mateix 14 d'octubre ja hi va haver un primer pla de xoc de recursos que el Govern va destinar un total de 60 milions en subvencions i ajuts directes a favor dels ajuntaments, amb línies de crèdit a través de l'ICF o també reforçant obres i serveis de subministraments d'emergència. I es va crear un grup de treball per a l'anàlisi de l'estat de la situació derivat d'aquesta dana a totes les Terres de l'Ebre.

Aleshores, a partir d'aquí, hi va haver un segon bloc de mesures, el 20 d'octubre, en el qual es va destinar a aquest pla director que fixa les actuacions en una sèrie de cursos fluvials de les comarques del Montsià i del Baix Ebre per restituir els danys causats per la borrasca i reduir de manera estructural els riscos de la inundació i, per tant, en dotze municipis s'invertiran els recursos per pal·liar els possibles efectes de totes aquestes preexistències, edificacions existents i situacions que es troben en aquests municipis.

Per tant, nosaltres donem recolzament a aquesta proposta de resolució, però evidentment els tràmits s'han de seguir. I hi ha hagut aquesta resposta dana, resposta ràpida, perdó, als fets que es van produir. I des del nostre grup i el Govern

que donem suport, doncs té plena confiança en els ens locals i el compromís en tot moment amb la recuperació de les zones afectades, perquè ha facilitat la totalitat de l'import i no només una part com passava fins ara.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. El senyor Fernández em demana la paraula, però no té vostè esmenes. Per quina raó me la demana, senyor Fernández?

Juan Fernández Benítez

Una al·lusió directa.

La vicepresidenta

Una al·lusió, té mig minut, cinquanta segons.

Juan Fernández Benítez

Trenta segons. No, s'ha fet una al·lusió. M'ha acusat la senyora Vilalta de negacionista i miri, jo no porto el pin de colors, perquè no hi crec en el cent per cent del que representa, però sí que considero que hi ha una transformació climàtica que s'està produint. Per tant, li demanaria a la senyora Vilalta d'Esquerra Republicana que no acusés de negacionista en aquest cas, no?

I una altra cosa. El Partit Socialista i els Comuns porten deu anys governant...

La vicepresidenta

Senyor Fernández.

Juan Fernández Benítez

Aquesta legislació, a la que fa referència, LRSAL, la podrien haver canviat en deu anys.

La vicepresidenta

Sí, no, sap vostè perfectament, perquè té experiència, que si demana la paraula per fer una ampliació de... Sí, *novatísimo*, molt bé. Farem com que no l'hem escoltat. Molt bé.

Passem a la votació. Com que és un únic punt, entenc que votem i ja està, d'acord?

Vots a favor de la proposta?

D'acord. És per unanimitat, per tant, és molt senzill aquesta...

Moltes gràcies.

**Proposta de resolució sobre la regularització massiva
d'immigrants il·legals (decaiguda)**

250-01060/15

Molt bé, doncs acabem de presenciar... (*Remor de veus.*) (*L'oradora riu.*) Ja, per això. Com que el següent punt de l'ordre del dia és la proposta de resolució de VOX i el diputat acaba de sortir de la sala, donem per... Decau, decau. Moltes gràcies, lletrat. Decau aquesta proposta de resolució.

Per tant, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT